

Aleksandar Milinkovic

TESLINO

TAJNO

ORUŽJE

No limit books

Beograd

1999.

Za izdavača

Miodrag Dramičanin

Glavni i odgovorni urednik

Tatjana Ranisavljević

E-mail [nolimitx\(5\)Eunet.vu](mailto:nolimitx(5)Eunet.vu)

Biblioteka "Tajne". Copyright© Aleksandar Milinkovic.

Nijedan deo ove knjige ne može se umnožavati ili javno reprodukovati u bilo kojoj formi bez pismene saglasnosti izdavača, koji zastupa autorska prava autora.

Urednik biblioteke Tajne

Aleksandar Milinkovic

E-mail redakcije: pompres@eunet.vu

Dizajn Miodrag Dramičanin

Lektor Vlada Stokić

Distribucija

Metaphisica 011/1769234, 064/1132090, 063/344921

Štampa

Grafika Mladenovac

Tiraž

1000

SADRŽAJ

Najveći haker svih. vremena.....	11
Tesla izazvao tungusku eksploziju.....	19
Tajna oružja.....	25
Projekat "Harfa" - najmoćnije oružje novog svetskog poretka.....	39
Nesmrtonosno oružje.....	65
Kolonizacija mišljenja.....	71
Filadelfijski eksperiment ili: Ko je "ubio" Teslu....	81
Konačan dokaz: Sve Teslino nije u Beogradu.....	89
NATO-v dosije "AGARD".....	99
Tesla nagovestio Ajnštajnov pad.....	107
Smrt i vaskrs Nikole Tesle.....	111
Teslinim stazama.....	121
<i>Radio Armagedon</i>	121
<i>Teslino oružje na Jalti</i>	122
<i>Teslina PVO</i>	123
<i>Sovjetsko super oružje</i>	123
<i>Nikolaj Tesla!?</i>	124
<i>Tajni rat zvezda</i>	125
<i>Proboj u Dejtonu</i>	125
<i>B-2 na Teslin pogon</i>	126
<i>Nevidljivi brod</i>	128
<i>Nebesko oko nad Jugoslavijom</i>	129
<i>Zastoje Tesla zaboravljen?</i>	131
<i>Tesla je pretekao Artura Klarka</i>	135
<i>Aeromobili</i>	136
<i>Bespilotne letilice</i>	139
<i>Svemirski putnici</i>	141
<i>Kinezi ukrotili "Tesline" talase!?</i>	147
Oživljavanje genija.....	151
<i>Tesla se javio</i>	151
<i>Ja, Tesla</i>	153

Pismo urednika

Ova knjiga je, u nešto izmenjenoj formi, nastavak projekta započetog sa prvim brojevima magazina "Tajne", 1986, i okončanim, u prvobitnoj zamisli, sa brojem 12, objavljenim 1989. godine. Istovremeno je doprinos novim istraživanjima nedovršenog ili nekoriscenog u Teslinom delu i predstavlja nastavak mojih prethodnih projekata - "Teslina neostvarena otkrića", 1984, i "Tesla - pronalazač za treći milenijum".

Ial^:; su ovoj formi "Tajne" manje pogodne za autorske priloge saradnika, ipak ćemo nastojati da u novoj serije "Tajni" okupimo širi krug poznavalaca i istraživača tzv. graničnih područja nauke. Sva izdanja će biti tematski uokvirena, ali ćemo nastojati da stalno širimo prostor kako bismo obuhvatili što veći broj tema koje su u žiži interesovanja i istraživača i naših čitalaca. Dakle, kao i prve "Tajne", i za "nove" smo sigurni da mogu uspeti samo uz vašu saradnju.

Aleksandar Milinković

Prošlo je tačno sto godina kako je Tesla u Kolorado Springsu obavio eksperiment kojim se pridružio bogovima: postao je prvo ljudsko biće kome je uspelo da stvori gromove i munje. Njegova munja, dužine četrdesetak metara, do danas je neprevaziđen rekord. Ipak, bio je to samo sporedan efekat daleko šireg istraživanja, nad čijim posledicama i danas lebde velovi tajni. Da li je on krivac za tungusku eksploziju!? Kako je proglašen najvećim hakerom u istoriji? Da li njegove projekte danas koriste za najmoćnija oružja u istoriji čovečanstva? Neka od ovih oružja korišćena su i u NATO agresiji na Jugoslaviju. Prema američkom Institutu za strateška istraživanja "Stratfor", sličnim oružjem "kakvo nemaju čak ni Rusi" oboren je F-117 kod Buđanovaca!

Najveći haker svih vremena

Svečanost na Sorboni, povodom Teslinog osamdesetog rođendana, obeležena demonstracijom njegovih uređaja. Kolorado Springs se nalazi oko sto kilometara južno od Denvera. Danas je poznat kao sedište nekoliko kompanija koje se bave optičkim inženjeringom i, naravno, po NORAD-u, američkoj komandi protivvazdušne odbrane, smeštenoj u utrobi planine Čejen. Za nas je zanimljiv jer je ovde, pre sto godina, 1899, Tesla obavio jedan od svojih najznačajnijih eksperimentata.

U blizini grada, Tesla je izgradio svoju improvizovanu laboratoriju i na vrh drvene građevine postavio 60 metara visoku bakarnu antenu. Ljudi koji su tuda prolazili pričali su o čudnim stvarima u okolini laboratorije: na sve strane su skakale vamice, neke do njihovih nogu, a neke bi im prošle kroz obuću i "odsakutale" dalje. Jednom dečaku se dogodilo da vamica iskoči iz hidranta na ulici u gradu i napravi luk od deset santimetara do zavrtnja koji je držao u ruci. Ponekad je sva trava oko laboratorije bila okupana metalno-plavom svetlošću. Niko, međutim, nije znao da je čovek u laboratoriji tek samo podešavao aparate da bi se pripremio za najspektakularniji i jedan od najvećih eksperimenata svih vremena. Kao sporedni efekat eksperimenta postavljen je do sada neprevaziđen rekord: najveća munja koju je čovek stvorio, dužine oko 40 metara.

Iako je u to vreme već završio sistem distribucije električne energije, sada je radio na još efikasnijem i bržem sistemu: želeo je da proizvede električni impuls velike snage i da ga usmeri ka zemlji. Zemlja je odličan provodnik. Otuda bi struja usmerena ka tlu mogla da putuje bez prekida, kao radio talasi, i to brzinom svetlosti. Kada bi talas stigao do suprotnog dela planete, vratio bi se nazad, kao što se vodeni talas odbija ka izvoru kada naiđe na prepreku.

Slično je učinjeno 1950. godine, sedam godina posle Tesline smrti, kada su prvi radarski talasi upućeni ka Mesecu i zatim primljeni u povratku. Sedamdesetih godina na ovaj

način je napravljena prva mapa Venere. Ova nebeska tela su milionima kilometara daleko od nas. Otuda je slanje elektromagnetskog talasa kroz Zemlju, svega oko 5.000 kilometara u prečniku, prava igra.

Tako je mislio i Tesla. Ali, pošto mu se talas vrati (za trideseti deo sekunde od trenutka kada ga je poslao), njegova moć biće nešto umanjena. Međutim, ako mu u tom trenutku doda još jedan talas, dva talasa će zajedno povećati snagu i zatim će im dodavati još jedan, sve dok ne dostignu snagu koja je potrebna. To je isti princip koji važi i za dečije ljuljaške: posle prvog snažnog zamaha, i dovoljna je samo još serija manjih - a onda se dobro pazite da vas ne zakači!

Naravno, Tesla je znao da nema potrebe da to proverava, ali, kada su talasi u pitanju, niko još nije znao kada je vreme za poslednji zamah (gornja granica rezonancije), odnosno - kada se treba skloniti.

U Kolorado Springsu obreo se zahvaljujući svom prijatelju Leonardu Kartisu, koji mu je ponudio besplatnu struju iz male gradske elektrane.

U vreme početka čudnih pojava u gradiću, Tesla je započeo podešavanje gigantskog transformatora u savršeno istu rezonancu sa Zemljom. Već tada su ljudi počeli da primećuju da se nešto neobično događa, jer su povratni i još uvek slabi talasi stvarali pravi električni tepih pod njihovim nogama.

Međutim, u duhu pravog modernog hakera, Tesla je odlučio da bar jednom pokuša da "odvrne" transformator do kraja i vidi šta će se dogoditi.

"Bio je to 3. juli (1899, dakle, pre ravno sto godina - prim. aut.) - taj dan neću nikada zaboraviti - kada sam dobio prvi odlučujući eksperimentalni dokaz jedne istine od ogromne važnosti za ljudski napredak", pišće kasnije Tesla.

Transformator je bio dobro uzemljen, antena postavljena i sigurnim kablovima obezbeđena direktna veza sa elektranom. Tesla je izašao napolje da bi pratio bolje i kontrolisao

promene (na cipelama je imao osam santi-
metara debele gumene izolatore), a zatim
mahnuo rukom svom pomoćniku Kolmanu Citu
da uključi transformator. Počelo je zujanje ulj-
nih kondenzatora i snažno pucketanje kao ruka
debelih varnica, koje su skakutale na sve
strane po laboratoriji. Buka je bila zaglušujuća.

Ali, Tesla je bio napolju, posmatrao antenu i
nije znao da se Citu kosa dizala na glavi, iako
siguran da mu se ništa neće dogoditi. Svi
vraćeni talasi bi jedan za drugim dodirnuli
antenu i zatim se odbili od nje u obliku munje.
Prve munje bile su duge oko metar. Tesla je
nestrpljivo čekao da proveri svoju teoriju i vidi
da li će se snaga talasa, odnosno veličina
munje povećavati.

Ubrzo, munje su povećane na pet, a zatim
na petnaest metara. Kod dužine od 25 metara -
sevanje je počela da prati i grmljavina. Kada su
munje dostigle 30, pa 35 metara, grmljavina se
čula i u Kripl Kriku, četrdesetak kilometara
udaljenom gradiću. Teslina teorija bila je
uspešno proverena. Zatim je sve odjednom
utihnilo. Tesla je utrčao u laboratoriju i od Gita
saznao da su upravo ostali bez električnog
napajanja. Ljutit, odmah je pozvao centralu da
oštro protestuje što su ga prekinuli usred
eksperimenta. Ali, umesto da mu vrata struju,
ogorčeni električari su ga obavestili da je
upravo zbog njega čitava centrala u plamenu i
da u gradu ne gori nijedna sijalica.

Ova priča je pre dve godine stigla i na
jedan od redovnih godišnjih skupova američkih
hakera (ljudi za koje je vrhunski izazov ulazak
u zatvorene i strogo čuvane kompjuterske baze
podataka - Pentagon, CIA i slično) i toliko ih
oduševila da su Teslu uskoro i bez rezerve
proglasili najvećim hakerom u istoriji. U
obrazloženju je, između ostalog, pisalo: "Videli
smo mnogo sjajnih hakerskih poduhvata, ali
još nismo čuli da neko postavi svetski rekord u
proizvodnji munja i čitav grad ostavi bez struje
- samo da bi video šta će se dogoditi." "Klinci"
su, ipak, znali da je Tesla hteo i učinio više od
toga, nešto što niko pre njega nije uradio.

Od ove stogodišnje priče možda bi danas Spielberg, Kusturica ili neko drugi mogli da naprave sjajan film - baš sa "sjajem" i drugim efektima. No, hakeri su uočili sasvim drugačiju mogućnost. Šta ako je danas nekom pošlo za rukom da razvije dalje Teslin projekat? Da li je danas neko u stanju ne samo da proizvede veštačke munje, već i da talase usmerava u određenom cilju? U kompjuterskom svetu to bi značilo da postoje ljudi koji su stekli praktično nenadmašnu i krajnje opasnu prednost, sa ozbiljnim i nesagledivim posledicama. Kompjuteri su osetljive sprave. Srce kompjutera, mikročipovi, koriste struju od pet do dvanaest volti. Ukoliko bi jača struja probila kroz njihov izolacioni sloj, čip bi bio uništen. Takva opasnost stalno kruži oko kompjutera u obliku statičkog elektriciteta, čiji je naboj između 20 i 50 hiljada volti. Ova opasnost otklanja se uzemljenjem, pa se tako suvišna struja, kao u slivnik, šalje u tlo. Ali, ako bi neko, kao što je uspeo Tesli, učinio da tlo u okolini kompjutera postane izvor elektromagnetskih talasa, struja bi se, putem odvoda statičkog elektriciteta, vratila u kompjuter - i to bi bio kraj. Možda kraj nekog sistema "Rata zvezda" ili kraj tek započetog teledirigovanog načina ratovanja u svetu, ali svakako početak nove priče o Tesli. Ovoga puta, još jednom, i čitave priče - sa većom i dužnom pažnjom, i razumevanjem prema nesvakidašnjem geniju. O Teslinim istraživanjima u Kolorado Springsu još uvek ne postoji potpuna slika, iako je u dnevniku svojih eksperimenata iz tih dana ostavio dokumentaciju kakvu bi naučnici poželeti da imaju i o svemu onome čime se bavio. Istina se verovatno nikada neće saznati. Svojim asistentima se nije poveravao, a sve drugo što je ostalo nezabeleženo u dnevniku, ostalo je sačuvano u njegovom nepogrešivom pamćenju.

Tesla izazvao tungusku eksploziju!?

Eksplozija nad Tunguzijom. Najveća tajna ovog veka. Teslina greška u proračunima?

O Teslinom tajnom oružju ili "zracima smrti" već godinama bruje novine i knjige. Is-

tina je da se o takvim Teslinim radovima još uvek malo zna i mnogo šuška. Ne zna se da li je Tesla ikada eksperimentisao ovim zracima. Međutim, postoji priča po kojoj je Tesla, jedne noći 1908, pokušao da ih iskoristi, ne želeći da nekoga povredi.

U to vreme, Robert Piri je krenuo u svoj drugi pokušaj osvajanja Severnog pola. Navodno, Tesla je obavestio ekspediciju da će pokušati da sa njima nekako stupi u kontakt. Zamolio ih je da zabeleže sve što se bude dogodilo u dogovoreno vreme.

U noći 30. juna, u pratnji saradnika Džordža Šerfa, Tesla je sa Vordenklajf tornja usmerio zračni top preko Atlantika ka mestu na Arktiku, nešto zapadnije od proračunatog položaja Pirijeve ekspedicije.

Sutradan je počeo pažljivo da prati sve izveštaje o ekspediciji, očekujući da će biti pomenut i neobičan događaj, ali od "čuda" ni pomena. Tesla se već pomirio sa porazom kada je stigla ta vest o snažnoj eksploziji u Tunguziji, u bespućima Sibira. Uništena je ogromna površina šuma, a eksplozija koja se čula na preko 1.000 kilometara bila je ravna eksploziji 10 do 15 megatona TNT-a. Tek dvadesetak godina kasnije jedan naučni tim je došao na lice mesta da utvrdi moguće uzroke razaranja. Međutim, i pored ogromne pustoši, svih pratećih svetlosnih i zvučnih efekata nije otkriven nijedan trag koji bi ukazao šta se stvarno dogodilo i taj dosije i danas stoji otvoren.

Na mesto događaja je došao sovjetski naučnik, profesor Leonid Kalik. Kasnije, 1946, vodeći sovjetski akademik, Aleksandar Kazancev, zaključio je da se ovde dogodila atomska eksplozija, na oko dva i po kilometra iznad tla, verovatno zbog kvara nekog NLO objekta. Zatim je 1958. istraživanje započeo još jedan poznati sovjetski naučnik, profesor Aleksej Zolotov. I on je konačno ostao na teoriji o NLO-ima i zakleo se da se neće obrijati dok ne obezbedi valjane dokaze. Nažalost, oktobra 1995, kada mu je brada prešla preko pojasa, Zolotova je ubio neki religiozni fanatik, koji je

tvrdio da je eksplozija bila Božija opomena. U međuvremenu, 1976, Kazancev je došao do 1,5 kg teškog komada metalne, srebrnkaste legure, pronađene na obalama sibirске reke

Vaška. "Neobična legura je sastavljena od 76 odsto cerijuma, 10 odsto lantana i osam odsto niobiuma. Takva legura se ne može napraviti prema nama poznatoj tehnologiji", pisao je Kazancev.

Danas je i dalje na snazi zvanično tumačenje da je eksploziju izazvao ili meteorit ili delovi komete, mada nikada nije pronađen krater na mestu sudara ili bilo kakvi mineralni ostaci nebeskih objekata.

Prema nekim izvorima, Tesla je potvrdio da je zaista izazvao ovaj incident, zahvaljujući se bogovima što niko nije nastradao. Tada je, shvativši pred kakvom je odgovornošću, odlučio da zauvek rastavi i zaboravi na uređaj za emisiju "zraka smrti". Šest godina kasnije, pred Prvi svetski rat, ipak se ponovo setio oružja. Pisao je tadašnjem predsedniku SAD, Vudrou Vilsonu, predlažući da rekonstruiše uređaj, ali pod uslovom da se iskoristi samo u odbrambene svrhe. Verovao je da bi takvom pretnjom zaraćeni narodi morali pristati da odmah uspostave trajan mir. Nekoliko dana kasnije dobio je samo formalno pismo zahvalnosti od Predsednikovog sekretara. Tako ni smrtonosno oružje nikada nije obnovljeno, bar ne sa Teslinim odobrenjem.

Pred kraj rata, 1917, Tesla je uputio Ministarstvu odbrane SAD još jednu ponudu. Predlagao je da se, po njegovom projektu, podigne stanica za emisiju "istraživačkih talasa energije", koja bi omogućila da se precizno odredi položaj neprijateljskih aviona u vazduhu. Njegov plan je, sa nevericom i podsmehom, glatko odbijen. Četvrt veka kasnije, pronalazak identičan Teslinim "istraživačkim talasima" dobio je ime "radar" i imao je odlučujuću ulogu u pobedi Saveznika.

Tajna oružja

Tridesetih godina Tesla je i zvanično i objavio da je koncipirao razvoj dva strašna oružja: "zrake smrti" i tzv. "Teslin štit". Međutim, tada više niko nije ozbiljno shvatao jednog već zaboravljenog genijalnog naučnika. Tesla nikada nije obelodanio tajnu ovih velikih pronalazaka. Amerikanci danas tvrde da su Sovjeti odavno otkrili i da koriste Tesline skalarne talase. Time tumače činjenicu da su Sovjeti u razgovorima o SALT-u 1975. neočekivano predložili ograničavanje daljeg razvoja novih oružja, "strasnijih od svega što bi čovek mogao da zamisli". Jedno od ovih oružja je, kažu, i "Teslin bacač", dovršen i testiran u fabrici oružja u Sarisaganu, za koji se tvrdi da je neka vrsta energetsokg lasera ili akcelerator čestica. (Da li je to tajanstveno oružje koje je svojevremeno gospodin Žirinovski obećavao bosanskim Srbima?) Taj bacač mogao bi da bude Teslin skalarni aparat sa četiri oblika delovanja. Prvi oblik je Teslin štit, sferična energetska opna, razvijena preko velikog područja, kroz koju ništa ne može da prođe, a u dodiru sa njom, svaki delić materije nestaje kao para. Kada bi se nekoliko ovih štitova postavilo jedan iznad drugog, kroz njih više ne bi mogli da prođu ni gama - zraci! Teslin štit se napaja iz Morejevog generatora, i tako mu je dostupna ogromna i besplatna energija. Drugi oblik je pulsar - vrsta oružja, čije probe je, kažu, registrovao satelit Vela, u jugozapadnim delovima Afrike, 1979. i 1980. godine. Naučnici u Arecibo jonosferskoj laboratoriji u to vreme su registrovali poremećaje gravitacionih talasa iz pravca eksplozije.

Teslin brodić. Prvi uređaj sa teledirigovanim sistemom. Prošle (1998); obeležena je stota godišnjica ovog otkrića, čija je praktična primena i dalje u razvoju.

Kao što je i sam naslućivao, njegova najznačajnija istraživanja i ideje, kao što je ideja o bežičnom prenosu energije, najpre se ostvaruju u fabrikama oružja. Tako se, među planiranim "sporednim" proizvodima, nalaze i oružja za uništavanje na daljinu. Reč je o čuvenoj Teslinoj vatrenoj lopti, koja bi, pored even-

tualnog fizičkog uništenja neprijateljskih oružja, mogla da se usmeri samo na uništenje logističkih ciljeva.

Tesla je ostavio beleške o radu na ovim projektima. Pišući 27. februara 1941. godine svom sestriću Nikoli Kosanoviću u Beograd, objašnjava:

"Proizveo sam nedavno novo načelo prenosa neograničene sile za potpunu odbranu naše predrage domovine. Ta sila koju sam praktično dokazao dat će Jugoslaviji užasnu moć jer će joj biti moguće uništiti svaku spravu, upalit barut i tako dalje. Sve ću vam rastumačiti preko našeg poslanika. Presretan sam u misli da pomažem domovini."

U telegramu od 1. marta 1941. godine piše:

"Novo načelo je veoma jednostavno jer deluje mehaničkom snagom izvan ograničenja poznatih sredstava promena u električnu silu.

Izvršuje se bez iskri. Vidi se samo tanka neškodljiva magla.

Držim nemoguće za druge prisvojiti novo načelo pošto upotrebljavam preko 50 pronalazaka u sastavu.

U sistemu nema elektrona. Energija ide u istom pravcu bez ikakvog rasirenja i jednaka je na sve daljine. Sastoji se iz neutrona. Zrak je u promeru jednak prečniku (atoma) vodonika. Prodire kroz oklop najvećih ratnih brodova, dakle što je u njima - može se upaliti na neograničenu daljinu. Isto tako aeroplani. Trebaće devet stanica: četiri za Srbiju, tri za Hrvatsku i dve za Sloveniju, svaka 200 knj., koje će osigurati neminovno našu milu otadžbinu protiv svijuh vrsta napadaja. Sadržaj jedne bombe može se u vazduhu upaliti. Dodajem da u stanici treba samo jedan majušni generator ili baterija od 30 volti za delovanje."

U knjizi "Teslino trojstvo" Džona Malkoma, pisac prenosi reci velikog naučnika: "Moj štit je savršena odbrana od

najsnažnije artiljerije, ali u pogrešnim rukama, takođe, može da ima ogromno razorno dejstvo. Narod pod zaštitom "Trojstva" može da napadne druge bez ikakvog straha. Zbog toga sam model oružja napravio iz tri dela. Ako bi jedan dospio u pogrešne ruke, bar postoji nada da neće pronaći i ostala dva, pa bi tako tajna bila sačuvana. Da li se može štit napraviti i samo sa dva dela? Možda. To zavisi od veštine i znanja onih koji ga budu posedovali u vreme otkrića."

Povodom "Teslijanuma 93." održanom u Novom Sadu, "Politika" je 4. oktobra 1993. objavila razgovor sa doktorom Kenetom Korumom iz SAD. U većem delu ovog razgovora govori se o "Teslinom oružju".

"Nikola Tesla je govorio istinu, najavljujući tajno čestično oružje.

Primenjujući više patenata, jer Tesla nije sve opisao na jednom mestu bojeći se neodgovornih sledbenika, možete da izradite napravu sa snopovima čestica visoke energije koji putuju velikom brzinom. A to je takozvano čestično oružje koje se pominje u nekim knjigama i napisima."

Korum, po obrazovanju fizičar, sa bratom Džejmsonom, doktorom matematike, pokušava da ponovi pojedine opite i dokaže da nenadmašni genije nije samo maštao. Dvojica istraživača su jedini do sada u svetu uspeli da stvore loptaste munje, istina, znatno manje od onih koje je u svojoj laboratoriji u Kolorado Springsu puštao Nikola Tesla.

Gotovo devet decenija naučnici na svim meridijanima su se upinjali da izvedu isto što i slavni izumitelj iz naših krajeva, ali bez uspeha. U svojim zabeleškama Tesla objašnjava da je za plamene lopte neophodno "iznenadno i snažno pražnjenje".

Pre nego što je zatvorio laboratoriju u Koloradu, napisao je u dnevniku: "Bolje znanje ovih pojava dobiće se praćenjem eksperimenata sa moćnijim aparatima koji su već i sada u velikoj meri isplanirani i biće izrađeni čim to dopuste vreme i sredstva."

-Moj brat, dr Džejms Korum, i ja ponovili smo mnoge Tesline oglede. Matematika koja danas važi nije postojala u njegovo vreme, zato nas zaprepašćuje kako je mogao tako mnogo da uradi. Još više čudi kako je u Kolorado Springsu uspeo da stvori kuglaste munje. Odlučili smo da sledimo Teslin put i da napravimo opremu kakvu je opisao.

Sa malim aparatom izazvali smo vatrene lopte prečnika dva santimetra. Ove kuglice su jčesto bučno prskale ili bešumno nestajale. Trajale su tri do pet sekundi, a neke i desetak. Ispitivanje kuglastih munja odvelo nas je do nečeg novog: otkrili smo da postoji pražnjenje od lopte do lopte, kao da preskače sa jedne na drugu. Koristeći uređaje iz 1935. godine postigli smo pražnjenje munje u pravoj liniji, od čestice do čestice, tako da se stvorio zrak. Uspeli smo da postignemo visokoenergetsko pražnjenje od čestice do čestice, stvarajući snop zraka koji bi mogao da se koristi kao oružje! Upravo izvodimo opite, sa malom energijom megavata, koje je Tesla opisao. Najveći deo objašnjenja o strašnom oružju nalazi se u raznim patentima. Tek kad sve spojite u jedno, dobijete napravu koja predstavlja opasno oružje. Snop čestica visoke energije putuje velikom brzinom i probija sve na putu. Naš je dostizao brzinu zvuka, a Teslin čak 11 kilometara u sekundu.

Još je nepoznato šta je Tesla podrazumevao pod antimagnetnim štitom.

Postoje dve pretpostavke: po jednoj se radi o snopu čestica, a po drugoj su u pitanju takozvani "stojeći talasi". Oba načina mogu da se iskoriste za dobijanje visokoenergetskog naboja koji može da uništi ili ošteti sve na šta naiđe. Ovakve oglede nismo još izveli. Mi smo se upustili u proučavanje da bismo proverili da li su Tesline pretpostavke tačne ili nisu.

Zaključili smo da je govorio istinu!"

Da li smo i mi, njegovi naslednici i potomci, poslednje žrtve zloupotrebe Teslinih moći - ili, možda, jedini vlasnici njegove najveće tajne?

Ako je ovo prvo vrlo moguće, o ovom

drugom se nagađa od samog početka raspada stare Jugoslavije. Govorilo se da je "Teslino tajno oružje" prvi put upotrebljeno na bosanskom ratištu, na jednoj jedinici mudžahedina koja je pod dejstvom oružja naprosto nestala, poput čuvenog "Eldridža". Zatim se, naknadno, pošto je rat već bio završen, javila ona svevideća i svemoguća "grupa 69", obznajući da su baš oni, krajnje konspirativno, sve vreme ratovanja držali Srbe pod posebnom zaštitnom kupolom, nalik Teslinom štitu. Naše "nesavladive moći" NATO agresori su osetili i u invaziji na Jugoslaviju, kada im je, prema anonimnom vojnom izvoru, oboren "nevidljivi" F-117A. Zanimljivo je da je do ove informacije prva došla američka kompanija za pružanje globalnih informacija "Stratfor". Navodeći izjavu jednog neimenovanog oficira Vojske Jugoslavije, "Stratfor" je objavio:

"Avion nije oboren ni jednim od poznatih sistema zemlja-vazduh, ni delovanjem avijacije, već je uništen jedinstvenim protivavionskim sistemom razvijenim u Jugoslaviji, o čijem postojanju nije upoznata čak ni Rusija." Iako smo sličnu izjavu jednog od čelnika iz generalštaba VJ čitali i sredinom prethodnog rata na teritoriji bivše Jugoslavije, uvereni smo da su vrlo mali izgledi da je tako nešto istinito. Jer, ako je ikada bilo potrebe da se iskoriste sva raspoloživa vojna sredstva, onda bi to bilo učinjeno sada (izuzimajući slučaj F-117A) - osim ako ne iščekujemo nekog dostojnog protivnika.

Njegovi zraci smrti nisu i jedini vojni projekat. Godinu dana pre Kolorado Springsa, 1898, na izložbi u Medison Skver Gardenu, Tesla je uspešno demonstrirao sistem daljinskog upravljanja. Kao prototip je koristio mali brod, ali je isto mogao da učini i sa podmornicom ili torpedom. Tada se obratio i Ministarstvu rata SAD, tvrdeći da bi njegova torpeda mogla da unište špansku vojsku i okončaju rat sa Španijom za jedno popodne. Nisu ga, međutim, shvatili ozbiljno.

Industrijalcu Morganu je ponudio da preuzme proizvodnju njegove podmornice. Prema jednoj priči, Morgan je prihvatio projekat, ali pod uslovom da se Tesla oženi njegovom ćerkom. Naravno, od dogovora nije bilo ništa, a njihova saradnja ipak će se nastaviti na projektu Vordenklajf, nekoliko godina kasnije.

Pričalo se, takođe, da je Tesla ipak uspeo da dođe do jednog ugovora sa vojskom. Navodno, naišao je na razumevanje Nemačke pomorske komande. Ovoga puta predmet saradnje bile su Tesline brodske turbine, koje je admiral fon Tirpic uspešno upotrebio za svoju ratnu flotu. Posle Morganovog otkaza dalje saradnje na projektu Vordenklajf, ugovor sa Nemcima bio je Teslin jedini izvor prihoda. Na početku Prvog svetskog rata, Tesla je ugovor raskinuo, strahujući da bi mogao biti proglašen izdajnikom.

Tesla je često naglašavao da se plaši da bi njegovi radovi mogli biti zloupotrebljeni. Naročito su privlačili pažnju njegovi patenti koji su imali potencijalnu vojnu svrhu. Te slina istraživanja jonosferskog zemljinog omotača, njegov generator specifičnih rezonantnih talasa, takozvana "toplotna bomba", i još neki, spadaju u takve projekte.

Paradoksalna je činjenica da su Teslini radovi inspirisali na istraživanja baš onih puteva koje je on sam celog života zatirao za sobom. Priroda je za njega bila božanska tvorevina od koje se moglo ubirati samo onoliko koliko je - kao u rajskim vrtovima - to božanska volja dopuštala. Ali, ako se Tesla zgražavao nad arogantnim manipulacijama prirodom, njegovi sledbenici, duboko frustrirani kompleksom inferiornosti, verovali su da im je upravo Tesla darovao putokaze jer, navodno, sam nije imao hrabrosti da se uhvati u koštac sa "velikim izazovima". Otuda su Tesli pripisivali, kao slučajne posledice njegovih eksperimenata, i "tungusku eksploziju", pa, čak, nestanak razarača "US. Eldridž", u poznatom "Filadelfijskom eksperimentu", koji je, kažu, on osmislio neposredno pre smrti.

Lovci na Teslino zlato tako su sebi pribavili i moralni alibi da "jedino praktičnim radom i proverom možemo da utvrdimo koliko je Tesla bio u pravu".

Tesla je nesumnjivo pronašao onu polugu koju je još pre 2200 godina Arhimed tražio, da bi sa nekog čvrstog oslonca mogao da pomeri Zemlju. On je, na zaprepašćenje policije, već više puta izazivao uzbune kratkotrajnim pomeranjem tla u Njujorku, pomerao je slojeve atmosfere, dosezao do Marsa - i to sa vrlo malim "polugama", odnosno, energetskim potencijalima. Da je to zaista moguće, potvrdiće 1974. dvojica profesora sa Stenford univerziteta (SAD), Robert Helivel (Robert Helliwell) i Džon Ketsafrakis (John Katsufakis). Oni su na Antarktiku postavili 20 kilometara dugu antenu i odašiljač snage 5 kiloherca. Jednostavnim probama, uključivanjem i isključivanjem uređaja, utvrdili su da bez teškoća uspevaju da pokrenu ili zaustave snopove čestica u magnetosferi. Do kakvih promena bi mogao da dovede uređaj veće snage? Teorijska implikacija njihovog eksperimenta je da bi već sa "signalom" neznatne snage u pravcu Van Alenovog pojasa (radijacioni pojas oko Zemlje) mogla da se uspostavi kontrola vremenskih prilika. Ako se Teslinim rezonantnim efektom, kao što je pokazao tim iz Stenforda, ogromna energija može kontrolisati i sa minimumom sredstava i snage, onda bismo, sa božanskom arogancijom, jednog dana lako mogli da utičemo i menjamo pravce kretanja zvezda bilo gde u kosmosu!

Projekat "Harfa"

Najmoćnije oružje novog svetskog poretka

U jeku euforije u izgradnji nuklearnih elektrana 1977. godine, naučnici su utvrdili da se mora ozbiljno voditi računa o rasporedu elektrana, jer suviše velika koncentracija na određenoj teritoriji dovodi do drastičnog porasta temperature u atmosferi. Već na 10 do 20 kilometara u okolini, padavine bi se povećale

za četvrtinu normalnog nivoa. Tek od septembra 1995. godine je postalo jasno da su manipulacije klimom u međuvremenu toliko napredovale da su postale zastrašujuća pretnja ostatku sveta.

Te godine objavljena je veoma bogato dokumentovana knjiga o tajnim američkim testovima na Aljasci koji se obavljaju pod šifrom HAARP (High frequency active auroral research program). "Harfa" je verovatno jedan od najmračnijih tajnih projekata koji je nekako dospao do javnosti, iako se o njemu u Evropi još gotovo ništa ne zna.

To je oružje rata zvezda smešteno na Zemlju. Između ostalog, primena ovog sistema može da izazove: poremećaje mentalnih procesa, da ometa telekomunikacione sisteme, utiče na promene vremena iznad većih područja i na migracione procese kod životinja, da izazove najrazličitija oboljenja ili krupne promene u j ono sferi i drugim višim slojevima atmosfere.

Vojni ciljevi su prevashodni razlog razvoja ovog projekta.

Prema američkim vojnim izvorima, od "Harfe" se očekuje da:

- omogućiti vojsci da zameni klasične nuklearne bombe elektromagnetnim eksplozijama u kojima nema oslobađanja nuklearnog zračenja (US patent broj 4,873,928);
- zameni niskofrekventne komunikacione sisteme, trenutno u upotrebi za komunikaciju sa nuklearnim podmornicama, radarima, koji mogu da vide iza linije horizonta;
- posluži za uništavanje i ometanje svih sistema komunikacija u kojima se koriste elektromagnetni talasi;
- omogućiti otkrivanje podzemnih skladišta i drugih objekata, jer zraci iz "Harfa" sistema prodiru kroz zemljinu koru kao što rendgensko zračenje prodire kroz čovečije telo;
- posluži za rano otkrivanje niskoletelih projektila i krstarećih raketa.

Patenti po kojima je konstruisan sistem "Harfa" prvobitno su nastali u okrilju američke

kompanije ARCO, tačnije, u njenoj filijali, Power Technologies Incorporated (APTI). APTI je kompanija koja je izgradila "Harfa" postrojenje na Aljasci. U njihovom vlasništvu nalazilo se 12 patenata, povezanih sa odbrambenim sistemom poznatim kao "Rat zvezda", ali, pošto je APTI prevashodno bila zainteresovana za eksploataciju i marketing prirodnog gasa na Aljasci, ona je 6 ovih patenata prodala kompaniji E-Systems 1994. godine. E-Systems je jedna od najvećih kompanija u svetu za proizvodnju opreme za obaveštajne agencije. Veliki deo poslova ove kompanije odnosi se na projekte čiji su detalji tajna čak i za američki Kongres.

Odmah pošto je E-Systems pribavio ove patente, za nju se zainteresovala kompanija Ravtheon, čija je osnovna delatnost razvoj i trgovina vojnom opremom, i stavila je pod svoju kontrolu. Nije potrebno reći da je upravo Ravtheon danas ključna poluga razvoja "Harfe". Većina korišćenih patenata vrlo direktno asocira na Tesline projekte, a na nekim mestima jedan od njihovih autora čak eksplicitno navodi da se oslanjao na Teslina istraživanja. Kao primer, navešćemo nekoliko bitnih patentnih prijava koje se danas koriste u projektu "Harfa":

US. Patent 4,686,605.

Prijavljen: avgusta, 11, 1987.

Pronalazač: Bernard J. Eastlund's

Sadržaj: "Metode i aparatura za izmene regionalnih klimatskih uslova, jonosfere i/ili magnetsfere."

Godinu dana bio je klasifikovan kao "strogo poverljivo". Istland je ovde prvi put došao do načina kako da se energija u jonosferi, čije je stvaranje podstaknuto transmitema sa Zemlje, koncentriše, a ne rasipa, kao u ranijim eksperimentima. Sada je novodobijena energija lako mogla da se fokusira i tačno usmeri ka željenom cilju. Njegovim uređajem mogla bi da se dobije energija od jednog vata po kubnom santimetru, dok su drugi do tada dobij ali samo milioniti deo vata. U prijavi se

citiraju publikacije koje su poslužile kao osnova za istraživanje: članci koji su se odnosili na Tesline radove s početka veka i članci objavljeni u "Njujork Tajmsu", 8. decembra 1915. i 22. septembra 1940. Direktna posledica primene ovog uređaja predstavlja bežični prenos iz praktično neiscrpnog izvora energije. Istland dalje navodi da su Amerikanci i Rusi, pedesetih i šezdesetih godina, detonacijom nuklearnih sredstava pokušavali da na visinama od 200 i više kilometara stvore energetska skladišta, iz kojih bi se, po potrebi, kasnije koristila i usmeravala ka bilo kom mestu na planeti. Sada bi se koristila energija koja u jonosferi već postoji i ovoga puta bi zaista mogla da se precizno usmeri ka potrošaču na Zemlji.

Ovakvo dostignuće može se ilustrovati i jednostavnim eksperimentom. Zamislite da imamo neograničen broj domina koje možemo uspravno da poredamo od Beograda do Pariza. Jednim dodiranjem prve domine, što je pritisak ne jači od 10 grama, srušiće se druga, treća i sve domine redom, sve do Pariza. Put od gotovo 2.000 kilometara savladan je sa energijom od svega "10 grama". No, to nije sasvim tačno. Posao je, zapravo, obavila gravitaciona sila kojoj smo mi dali samo podsticaj. Slično je i sa energijom koja se samo neznatnim podsticajem sa Zemlje može dobiti iz jonosfere. Zamislite sada da je samo prva domina normalne veličine, a da je svaka sledeća srazmerno veća. Domina u Parizu bila bi 1000 metara visoka i teška nekoliko miliona tona! I ako ponovo upotrebimo samo 10 grama energije, ipak bismo probudili silu dovoljnu da sruši Ajfelov toranj!

O tom istom principu - ali sada sa energijom usmerenom kroz zemlju, koja na povratku u početnu tačku dolazi uvećana - Tesla je prvi put govorio i eksperimentalno potvrdio još u Kolorado Springsu, 1899 - pre sto godina.

Ovaj ili sličan uređaj verovatno je korišćen i tokom NATO agresije na Jugoslaviju.

Naši meteorolozi su potvrdili da su vremenske prilike nad našom teritorijom postale "nepredvidljive". Kao vidljive manifestacije zabeležene su obilne gradne kiše (grad veličine jajeta), i to mahom nad poljoprivrednim područjima, i kiše iz sunčanog i vedrog neba. Pretpostavlja se da je manipulirano i gornjim slojevima atmosfere, tako što su atmosferske čestice koncentrisane da čine neku vrstu prirodne lupe, koja bi omogućila lakše osmatranje objekata na Zemlji. Uređajem se može manipulirati tako da se nad određenom oblašću izmeni molekularni sastav, tako da bude povećano prisustvo nekog izabranog elementa, na primer, ozona, vodonika itd. U biometeorologiji je poznato da slične atmosferske prilike, nastale prirodnim putem, mogu bitno da izmene zdravstveno stanje ili raspoloženje ljudi. Malo je verovatno da ovako idealni uslovi, kao što je ratno stanje, nisu iskorišćeni da se provere bar neke mogućnosti iz čitavog arsenala sistema "Harfa". Ovde se treba prisetiti i izjave ogorčenog španskog pilota koji je iz baze u Avijanu učestvovao u agresiji na Jugoslaviju: "...korišćena su i neka oružja za koja nikada nismo čuli da postoje."

Posebna zanimljivost su sasvim nove vrste munja i gromova koji sa takvim zvučnim intenzitetom i svetlošću efektima nikada ranije nisu zabeleženi u našim krajevima. Da li je to posledica bitno izmenjenih atmosferskih uslova nad Jugoslavijom - zapaljivija i provodljivija vrsta vazduha - ili opštih klimatskih promena u svetu, uskoro treba da pokažu tek započeta istraživanja. Teslina istraživanja su nagoveštavala primenu takve tehnologije. Baveći se provodljivošću vazduha, primetio je da pražnjenje elektromotorne sile od nekoliko miliona volti izaziva promene u strukturi atmosferskog azota, tako da se on jedini sa kiseonikom i drugim elementima.

"Promene su toliko dinamične i neobične", govorio je, "da sam često strahovao da se može dogoditi da se atmosfera odjednom zapali, što bi zaista bilo užasno."

Tada je razumeo da bi pomoću elek-

trične rezonance i precizne sinhronizacije električnog kola iz atmosfere lako mogao da se izdvoji azot i iskoristi za proizvodnju bogatog azotnog đubriva.

Još nekoliko patenata u sistemu "Harfe" mogli su se koristiti u jugoslovenskom ratu.

US. Patent 5,038,664.

Prijavljen: 13 avgusta 1991.

Pronalazač: Bernard Eastlund

Sadržaj: "Metod za stvaranje štita od relativističkih čestica na visinama iznad Zemljine površine."

Prema patentnoj prijavi, uređaj se može koristiti i kao čestični top ogromne energije za uništavanje neprijateljskih raketa, a u pasivnom obliku kao zaštita od prodora neprijateljskih projektila. Zbog korišćenja izuzetno velike snage, uređaj može da izazove destabilizaciju prirodnog jonosferskog sistema.

US. Patent 5,068,669.

Prijavljen: 26 novembra 1991.

Pronalazač: Peter Koert i James T. Cha

Sadržaj: "Sistem čestičnog snopa"

Piter Koerte se često navodi kao jedan od ključnih ljudi u projektu "Harfa". Čestični snop je sistem koji se kao serija Teslinih patenata više puta pominje i u Istlandovom delu. Ovaj patent je pod nadzorom ARCO deo sistema rata zvezda za mikrotalasno napajanje aviona. Bepilotna letilica korišćena u eksperimentu navodno je mogla da ostane u vazduhu i do 10.000 sati, na visini od 24 kilometra. Planirano je da takav avion bude upotrebljen kao osmatračka platforma. Letilica ne zahteva dopunu gorivom, jer se napaja energetskim snopom sa zemlje koji se u avionu pretvara u električnu energiju. Probni letovi su obavljani devedesetih godina sa aerodroma Tjendinga, blizu Kingstona, u Ontariju.

Koliko su ovi projekti iznenađujuće podudarni sa Teslinim istraživanjima, vidi se iz sledećeg izvoda iz jednog Teslinog predavanja:

"Proučavao sam problem letenja iz prikrajka, mnogo godina pre nego što su današnji piloti uspeli da polete. Verovao sam

'4

-r

da oni moraju čekati upravo na upotrebu električne energije o kojoj sam govorio. Oni moraju da čekaju na to ako žele da zaista osvoje vazdušni prostor. Napredak automobila sa poboljšanjem benzinskog motora, ako zastanete i razmislite, jedina je nova stvar na sadašnjim vazduhoplovima. Krila, konstrukcija, oblik, sve osim laganog i efikasnog motora, bilo je usavršeno još pre mnogo godina. Možete naći knjige štampane godinama pre nego što su braća Rajt započela eksperimente sa slikama svih tih čudnih pticolikih oblika i formi građenih od platna sa nosećim ramovima, koji su nam danas mnogo bliži nego nekad... To letenje danas, ipak je elementarno, kao kad dete uči da hoda. Ono je strogo ograničeno mogućnostima mašine, onako nesavršene kakva je danas, sa malim mogućnostima čak i u svojim najsavršenijim vidovima... Ove letilice neće imati mašine uopšte, ali ne smete me pitati za detalje. Nisam spreman da objasnim svoje otkriće."

Ali, kasnije, u pismu pukovniku Astoru, reći će i sledeće:

"Moja gasna turbina će biti najbolja na svetu za leteće mašine, jer omogućava da se postigne čak 4 do 5 KS po svakoj funti težine. Naporno sam radio na projektu leteće mašine, i izgleda da će to biti nešto izvanredno. Neće imati nikakav propeler, niti nosive površine krila i repa, niti krmilo pravca, u stvari ništa već poznato, i omogućići će nam da podižemo veće terete i nosimo ih kroz vazduh tako velikom brzinom kakvu je danas moguće ostvariti. Mi pripremamo jedan automobil u kome su ti novi principi utemeljeni, ja konstruišem lokomotivu za železnicu i prilagođavam svoj novi plan za propulziju za jedan od najvećih atlantskih prekookeanskih brodova. Svi ovi podaci su poverljivi. Samo vama pišem znajući da će vam biti drago da čujete za moj uspeh... Letilica je podignuta i pokrenuta reakcijom mlaza vazduha ili gasa. Stabilnost je ostvarena žirostatskim dejstvom obrtnih delova turbine i vazdušnog kompresora. Spoljašnost letilice je oblikovana tako da pruža najmanji otpor kre-

tanju unapred..."

U.S. Patent 4,999,637.

Prijavljen: 12 marta 1991.

Pronalazak Ronald M. Bass

Sadržaj: "Stvaranje veštačkih jonizujućih oblaka iznad Zemlje"

Za stvaranje oblaka je potrebna vrlo mala količina energije, a omogućava delovanje radarskog sistema preko horizonta, što pruža mogućnost veoma ranog otkrivanja neprijateljskih projektila.

Zbignjev Bžežinski (bivši savetnik za nacionalnu bezbednost predsednika Kartera) i Dž. Mekdonald (savetnik za naučna pitanja predsednika Džonsona i profesor na UCLA univerzitetu) objavili su dokument u kome su izneli svoje vidjenje geofizičkog i "klimatskog" rata i ratnih tehnika. U dokumentu je opisano koje se tehnike mogu koristiti u te svrhe i kakvi se negativni efekti mogu izazvati kod stanovništva:

"Politički stratezi su u iskušenju da iskoriste pronalazke u oblasti delovanja na moždane aktivnosti i ljudsko ponašanje.

Današnja nauka i tehnologija su već na nivou koji nam omogućava da izazovemo promene u jonosferi iznad ogromnih područja planete.

Tako izazvane promene u električnom naboju mogu da dovedu do ozbiljnih poremećaja u moždanim funkcijama kod ljudske populacije u odabranim oblastima u dužem vremenskom periodu." Bžežinski navodi da smo na putu stvaranja kontrolisanog društva kojim će se lakše upravljati. U takvom društvu kontrolu bi preuzele posebne elitne grupe sa superiornim naučnim znanjem. Da bi došlo do ovako "savršenog" društva biće potrebno da se svet podvrgne tretmanu konstantnih socijalnih i političkih kriza koje bi se iskoristile da se javno mnjenje pomoću upotrebe masovnih medija pridobije za prvu fazu kontrole spoljnog neprijatelja. Odatle do kontrole unutrašnjih neprijatelja je samo jedan korak."

Antigravitacioni uređaj u razvoju: superprovodljivi keramički prsten (1) potopljen u tečni azot (2) solenoidi koji stvaraju magnetno polje (3) magnetno polje nastalo obrtanjem prstena. Rezultat: jabuka stalno lebdi iznad mašine.

U jednom od dokumenata američke vojske navode se i neke metode koje bi mogle biti korišćene upravo u kontroli unutrašnjeg neprijatelja: "Mogući načini primene ove tehnologije su: obračun sa teroristima, kontrola ljudi u demonstracijama, kontrola i nadgledanje sigurnosti vojnih objekata kao i direktna upotreba protiv neprijateljske žive sile (američka vojska je prvi put upotrebila pulsirajuće elektromagnetno oružje protiv iračkih trupa u "Pustinjskoj oluji"). U svim ovim slučajevima elektromagnetno oružje će se koristiti u cilju izazivanja ozbiljnih poremećaja psiholoških funkcija, dezorijentaciju, uznemirenost i potpunu nesposobnost za obavljanje borbenih radnji."

Komisija američkog Kongresa, naknadno oformljena da dalje prati i pomaže razvoj projekta "Harfa", za 1996. godinu je odobrila budžet od 15 miliona dolara samo za deo sistema koji se bavi dubokom termografijom. Ova tehnologija omogućila bi prodiranje do dubine od nekoliko kilometara i otkrivanje podzemnih skloništa, municijskih depoa i drugih instalacija. Problem je u tome da su frekvencije koje bi se koristile za dubinsku termografiju iste one koje se koriste da bi se izazvali poremećaji mentalnih procesa (čak je i Međunarodni Crveni krst objavio dokument u kome se upozorava na mogućnost da snažni radio signali u određenim frekvencijama mogu bitno da utiču na moždane aktivnosti).

Kada su u pitanju druga područja delovanja "Harfe", zanimljivo je da Istland tvrdi da je i ideju za uređaje za kontrolu vremena ta_T kode dobio istražujući Tesline patente. Na Teslu su se oslonili i naučnici iz Odeljenja za radiologiju na Stenford univerzitetu. Njih je posebno zanimalo korišćenje Tesline elektromagnetne rezonancije primenjene na Van Ale-I nove prstenove (magnetno polje oko Zemlje),, pomoću koje se ponovljenim impulsima male snage mogu izazvati oscilacije Zemljinog magnetnog polja ogromne snage. Jedan deo ovih istraživanja obavljen je i u okviru projekta pod nazivom "Prime Argus", čija je svrha izazivanje

veštačkih zemljotresa. Novac za ove projekte pribavljan je preko The Defense Advanced Research Projects Agency (DARPA, sada poznat kao ARPA).

1994. godine američke vazduhoplovne snage objavile su dokument o planu "Spacecast 2020" u kome se navodi da su i oni, i to ne samo danas već od 1940 godine, aktivno uključeni u eksperimente u vezi sa kontrolom vremenskih prilika, iako im je poznato da je primena ovih oružja zabranjena međunarodnim konvencijama. Razlog njihovog izlaska u javnost bio je predlog da se ova zabrana preispita.

Jedan od prvobitnih ciljeva projekta "Harfa" bio je stvaranje elektromlaza - čitave reke elektriciteta koja bi se iz jonosfere dovela na polarnu kapu. Ovaj mlaz bi postao vibrirajuća veštačka antena za odašiljanje elektromagnetskih zračenja u bilo koji kraj sveta. Između ostalog, to bi američkoj mornarici omogućilo bezbednu komunikaciju sa podmornicama u svim morima planete.

Iz svega navedenog vrlo je jasno da je "Harfa" isuviše slična projektima iz područja bežičnog prenosa energije koji su godinama bili Teslina noćna mora. On je mnogo ranije razumeo značaj obilja električne energije koje slobodno pluta u jednom od omotača planete. Sa oduševljenjem je na jednoj od svojih rođendanskih proslava govorio o blizini dana kada će svaki auto, svaka mašina ili kuća imati samo jednu antenu za prijem neograničenih količina besplatne energije. Ali Tesla je do kraja života pažljivo birao svaku reč da se ne bi desilo nešto što bi eventualno dovelo do projekata kao što je "Harfa". Ostala je, međutim, priča da se posle njegove smrti neko ipak dokopao i Teslinih tajnih rukopisa.

To pitanje se već godinama ponavlja pred zvaničnicima FBI-a, a upućuju ga i službena i privatna lica. Za to ima dosta » razloga, već površnim pregledom preko hiljadu stranica do skoro strogo poverljivih materijala o Tesli. Kada je deo arhive stavljen na raspolaganje javnosti - a obiman materijal smo za ovu

svrhu i lično istražili - nedoumice i sumnje su ostale, jer je veliki deo arhive temeljno cenzurisan.

Projekat "Harfa" na prvi pogled deluje kao potpuno bezopasno "aktivno" naučno istraživanje visokih frekvencija aurore. Međutim, kada se, sagleda šire dolazi se do zaključka da "Harfa" pripada istoj vrsti tajnih istraživanja kakav je bio i čuveni "Menhetn projekat", iz koga je rođena prva atomska bomba.

Harfa je nastala pre nekoliko decenija u okrilju Pentagona. Glavni resursi smešteni su duboko u bespućima Aljaske - delimično zbog tajnosti, a delimično zbog idealnih klimatskih uslova. Projekat je do sada koštao oko 30 milijardi dolara, što je, po gruboj proceni ekonomske komisije EU, maja 1999, do tada "ostvarena" šteta bombardovanjem Jugoslavije.

Najveći deo novca je utrošen u izgradnju uređaja za emitovanje snopa energije, snage 1,7 gigavata, usmerenog ka jonosferi. To je do sada najmoćniji uređaj takve vrste, sa dovoljno snage da može da dovede do "ključanja" gornjih slojeva atmosfere. U tom slučaju, jonosfera bi reagovala zračenjem dugim talasima prema Zemlji, a oni s lakoćom prodiru u ljudski organizam, tlo i vodene površine.

Stiven HoMng. Bliskost Teslinim idejama

Teško je i naslutiti kakve bi globalne posledice takvo zračenje moglo da ima na živi svet. Oni koji znaju obično su uposleni na nekom od takozvanih "državnih istraživačkih programa" zemalja kao što su SAD i nikada javno ne govore o rezultatima eksperimenata. Za projekat "Harfa" Teslini radovi su zanimljivi u mnogim aspektima, ali posebno rezultati do kojih je Tesla eventualno došao u tri projekta. Prvo, tokom eksperimenata sa bežičnim prenosom električne energije Tesla je, u 1 Kolorado Springsu 1899, uspeo da stvori \ veštačku kuglastu munju, veličine loptice za golf. Robert Golka, američki naučnik, verovao i je da se u ovim istraživanjima krije tajna termonuklearne fuzije. Drugo, definitivno je utvrđeno da je te iste godine Tesla uspevao da

prodre i kontroliše elektroprocesse u tzv. "Šumanovoj šupljini", prostoru između Zemlje i jonosfere, jednom od ključnih elemenata u projektu "Harfa". Treći je Teslin oscilator, uređaj kojim je mogao da izazove vibracije tla na kontrolisanoj frekvenciji.

Iako pronalazak ovog uređaja predstavlja vrhunsko naučno umeće, sam princip je "dečja igra": svako dete zna da kada hoće da ljuljaškom zaljulja nekog težeg od sebe, treba samo malo da gurne, ali u pravom trenutku, kada ljuljaška iz najviše tačke ponovo krene unapred. Dakle, čak i sa neznatnom snagom (slično eksperimentu sa dominama), ako se primeni u pravilnim razmacima, mogu se izazvati krupne promene. Kod Teslinog oscilatora to znači: ako ovaj uređaj podesite na frekvenciju na kojoj Zemlja prirodno vibrira, a zatim postepeno pojačavate signal, može doći i do toga da se planeta prepolovi, što je Tesla u više navrata ponavljao da lako može da učini. Za projekte kao što je "Harfa" je tipično da su rascepkani na stotine delova i podeljeni mnogim naučnim i univerzitetskim institucijama, tako da potpun uvid ima samo nekolicina ljudi u centru sistema. Pre petnaestak godina, na primer, jedan takav podprojekat je nuđen i Jugoslaviji. U vreme kada su počeli letovi "spejs šatla", NASA je i kod nas otvorila javni studentski konkurs za originalan eksperiment u istraživanju jonosfere, koji bi se mogao organizovati u jednom tipskom kontejneru i zatim "šatlom" izneti u orbitu radi provere u optimalnim kosmičkim uslovima. Taj pokušaj imao je lošu medijsku podršku i nijedan naš eksperiment nije bio prijavljen.

O "Harfi" je vremenom ipak sklopljen veoma precizan mozaik, zahvaljujući entuzijazmu sve većeg broja nezavisnih naučnika iz čitavog sveta, koji već decenijama prate i upozoravaju na neke od najopasnijih tokova razvoja nauke. Njihovi podaci govore da je "Harfa" danas realno najveća opasnost koja se nadvila nad ljudski rod. Ovaj projekat objedinjuje tehnologije koje mogu da dovedu do raz-

voja nove klase oružja, vojnog sredstva za sve namene, istovremeno sposobnog da izazove sudbinske promene na čitavoj planeti. Ako se zloupotrebi, može da dovede do potpunog me* teorološkog haosa.

"Ukratko, moje otkriće čini nov način transporta tela kroz vazduh, prema kome se mašina podiže i spušta samo uz pomoć propelera, a održava u horizontalnom letu krilima" - Nikola Tesla. Prvi helikopter sa daljinskim upravljanjem - NASA

Delovanjem na ljude može da uspostavi kontrolu nad ljudskim ponašanjem, mišljenjem, verovanjima, osećanjima. Zapravo, sve što smo

Ziroplan britanske proizvodnje. "Trebalo bi imati na umu da će u svakodnevnoj upotrebi, za jednog čoveka, veoma mala mašina, ne jača od 1/4KS, srazmerna jačini dva čoveka, biti sasvim dovoljna... za udobnost vazdušnog putovanja" - Nikola Tesla

čuli poslednjih godina o opasnostima novog svetskog poretka nalazi se u arsenalu "Harfe". Da li već sada zemlje tzv. "novog svet-skog poretka" mogu da kontrolišu i upravljaju klimatskim uslovima nad bilo kojom zemljom u svetu? Zašto je u jeku kampanje protiv Jugoslavije, sredinom maja 1999, NATO zabranio Hrvatima korišćenje protivgradnih raketa? Da li je kontrola uma pojedinaca ili čitavih naroda već gotov deo projekta i odavno u primeni? Ko Jedan od pokušaja vazduhoplovstva SAD, pedesetih godina, AVRO disk, da se razvije novi propulzivni sistem. Disk je pokretan sa tri gasne turbine koje je koncipirao Tesla. Čudno je da AVRO upadljivo podseća na "leteći tanjir" iako tako nešto, u vojnim krugovima SAD, "nikada nisu ni čuli ni videli"

je, u stvari, uspeo da se domogne Teslinog super oružja? I, ono što je najvažnije, da li su naučnici iz projekta pod ozbiljnom kontrolom, a ako jesu, da li zaista znaju šta rade?

Ima mnogo razloga da se ovakvo pitanje postavi, a jedan od ključnih je moral i odgovornost naučnika u poslednjem sličnom megapoduhvatu: projektu Menhetn ili projektu za razvoj atomske bombe. I danas je malo ljudi koji znaju sa koliko je užasnog nemorala i neznanja

ovaj naučni rad doveden do "razornih" rezultata. Događaji koji su prethodili eksplozijama nad Hirošimom i Nagasakijem, 6. i 9. avgusta 1945, pre liče na scenu iz dečjeg vrtića nego na savet najmudrijih ljudi sveta sa najopasnijom igračkom koju je svet ikada imao. Na primer, Nils Bor je dugo vremena radio na proizvodnji teške vode u jednoj nacističkoj fabrici. Shvatio je o čemu je reč tek kada ga je Ajnštajn jednom ceduljicom, doturenom preko savezničkih špijuna, obavestio da je njegov proizvod deo projekta za Hitlerovu atomsku bombu. Bor je, sve do tada, bio uveren da radi za dobrobit mirnodopskog razvoja. Međutim, Robert Openhajmer je sasvim drugi slučaj. Iako skandalozno neupućen u tajne atoma (nešto jasniju sliku atoma naučnici su stekli tek poslednjih godina, zahvaljujući moćnim akceleratorima čestica), ipak je dobro znao da niko u svetu ne može da predvidi šta će se dogoditi kada se prvi put pritisne dugme atomskog detonatora. Mnogo godina posle nuklearnih proba, on je priznao da tada nisu bili sigurni da li će se lančana reakcija cepanja atoma (što dovodi do oslobađanja atomske energije) zaustaviti posle eksplozije ili će nastaviti da se širi čitavom planetom - do potpunog uništenja! Politički nosioci odluke odlično su znali da naučnici to ne znaju!

U projektu "Harfa", sazdanom od niza podprojekata, moguće naučne zablude i zloupotrebe su daleko veće, jer su ovoga puta predmet naučnih manipulacija znatno manje poznati prirodni sistemi.

Naslovna strana magazina "Science and Mecanics", iz decembra 1950. Verovalo se da će "leteći tanjiri" uskoro zameniti autobuse.

''' Kontrola vremena - veštačke kiše, oluje ili suše - jedan su od ključnih i omiljenih predmeta u "Harfi". Iako su zabranjeni čak i ovakvi eksperimenti, još 1958. godine glavni savetnik Bele kuće za meteorološka pitanja, kapetan Hauard Orvil (Howard T. Orville) objavio je da su u SAD u toku istraživanja koja treba da omoguće manipulacije klimatskim uslovima, direktnim zračenjem atmosfere elektronskim

snopom, čime bi se izazvala ionizacija ili dejonizacija iznad izabrane oblasti. Neposredno potom, 1966. godine, profesor Gordon McDonald (Gordon J. F. MacDonald), jedan od direktora Instituta za geofiziku i planetarnu fiziku univerziteta u Kaliforniji i član Predsedničkog savetodavnog komiteta za nauku, objavio je knjigu pod naslovom "Ako mira ne bude" (Unless Peace Comes). U jednom delu teksta jasno opisuje tadašnje mogućnosti manipulacije klimom, otapanje ili destabilizaciju ledenih pokrivača, uticaj na ozonski omotač, upravljanje zemljotresima, manipulacije morskim talasima i kontrolu moždanih talasa uz pomoć Zemljinog energetskog polja.

Teško je poverovati da neke prirodne katastrofe u poslednje vreme - poplave u Nemačkoj i Češkoj, na primer (najveće posle 400 godina) - nisu posledica nečije namere, » nepažnje ili, što se već udobno smestilo u ok-rilje nauke - neznanja. Jedan članak objavljen 1977. godine u magazinu "Saturdav review" f prvi put do tog doba je vrlo oštro reagovao na nepromišljeno delovanje naučnika. U tekstu se podseća da je serija katastrofa, a na osnovu citiranog izveštaja CIA, započela još 1960. godine, ali tada klimatolozi nisu pretpostavljali da će se veštački izazvane poplave, suše i ne-normalne temperaturne promene kao lančana reakcija nastaviti i u narednim dekadama.

"Ako budemo i dalje dopuštali da nam to rade", pišu autori članka, "onda smo i mi saučesnici jednog suludog i monstruoznog poduhvata. Svu našu filozofiju života, religiju i obrazovanje trebalo bi proglasiti apstraktnim i zaludnim poslom hiljade velikih ljudi, u hiljadama godina pre nas."

Savest čovečanstva i svih osamnaest godina posle toga, do 1995, ostala je savršeno mirna, ostavljajući naučnicima da sami odlučuju šta će za nas biti najbolje. U tom periodu su razvijeni projekti Skajfajer (Skvfire) i "Stormfjuri" (Stormfurv), da bi se potpuno usavršila tehnologija za veštačke kiše (uspešni eksperimenti su izvršeni u Vijetnamu) i laserska i hemijska oružja kojima se mogu izazvati

rupe na ozonskom omotaču iznad neprijateljske teritorije.

Gotovo istovetna istraživanja obavljala su se i u Sovjetskom Savezu i današnjoj Rusiji. Jedna mala ruska kompanija (Elate Intelligent Technologies) razvila je i uređaj kojim se mogu kontrolisati vremenske prilike u radijusu od oko 300 kilometara. Uređaj je zasnovan na nekoliko desetina antena visokih osam metara, koje emituju energiju u pravcu jonskog omotača. Antene su povezane sa izvorom energije i kompjuterskim sistemom, pomoću koga se stvaraju poželjni klimatski uslovi.

Zastrašujuća je i sama pomisao šta bi se moglo učiniti sa većom energijom i u uslovima, neograničene volje operatera. Tesla, za razliku od njegovih "sledbenika", nikada nije zaboravljao delikatne uslove ravnoteže u prirodi. Čovečanstvo živi u ogromnom balonu magnetosfere, u kome se nalazi jedan živi organizam i generator kakav je naša planeta. Kada je Tesla razmišljao o metodama kako da dođe do tog obilja energije oko nas, zaustavio se kod genialno smišljenog oscilatora kojim se jonosferski slojevi stimulšu na reakciju, ali u okvirima prirodne aktivnosti. Njegova rezonantna mašina omogućavala je obazriv i nežan transfer energije.

Teslini razlozi za oprez su se vremenom, i u toku eksperimenata u projektu "Harfa", više puta potvrđivali. Na primer, tek pre šest godina, 1993, došlo je do još jednog neočekivanog otkrića atmosferske pojave. Utvrđeno je da se u nižim slojevima atmosfere Zemlje nalazi takva masa vodene pare koja se po veličini može uporediti sa Amazonom. Analize su pokazale da je ova "reka" osnovni pokretački mehanizam kretanja vode iz ekvatorijalnog područja prema polovima. Širina "reke" je relativno mala i iznosi od 650 do 750 kilometara, a duga je oko 8.000 kilometara. Reka "teče" na visini od 3 kilometra od površine Zemlje, sa protokom od 165 miliona litara vode u sekundi. Potpuna istraživanja su potvrdila da u severnoj i u južnoj zemljinoj hemisferi postoji po pet

takvih reka, približno iste protočne moći.

Možemo samo da se nadamo da tamo na Aljasci nema nikog ko je čitao Bibliju i kome bi se priča o Nojevoj barci mogla učiniti toliko zanimljivom - da je vredni ponoviti.

Nesmrtonosno oružje

"...Danas se s lakoćom može predvideti razvoj elektromagnetskih energetske izvora koji emituju oblikovane i usmerene zrake. To zračenje različito može da deluje na ljudski organizam: ometa normalne mišićne funkcije, kontroliše čula (posredno, i osnovne funkcije organizma), usporava i uspavljuje, prenosi misli i sugestije, može da izazove kratkoročnu ili dugoročnu opštu slabost organizma..."

Naši čitaoci koji su se češće susretali sa Teslinim tekstovima i izjavama lako bi mogli biti zavarani tvrdnjom da je ovaj citat preuzet iz nekog od Teslinih radova. Ipak, nije! Tekst se nalazi u dokumentu "New world vistas", sa podnaslovom "Vazdušne i kosmičke snage za 21. vek", koji su napisali naučnici američkog vazduhoplovstva. A opet, istina je da je Tesla buduće ratove često opisivao kao osvajanja bez ljudskih žrtava, kao ratove vođene daljinskim upravljačima "F elektronskim sredstvima, u kojima će se i bez uništavanja "neprijateljske žive sile" ostvariti jednaki, ako ne i veći destruktivni efekti. Sledeći izvod, preuzet iz istog izvora, još više podseća na uvreženi "resavski" manir američkih vojnih stratega. Istovremeno, može se smatrati i prvi put javno iznetim dokazom da je američka armada u Iraku, u Africi, a nedavno i u Jugoslaviji, koristila gotovo sav raspoloživ Teslin arsenal:

"Po svemu sudeći, u budućim ratovima ćemo se susretati sa situacijom u kojoj nećemo moći da koristimo sve vojničke mogućnosti. U sukobima sa neprijateljskim narodima, iz političkih i taktičkih razloga, kao bolja se pokazala mogućnost upotrebe nesmrtonosnih oružja. Poznato je da postoje određeni fizički

mehanizmi kojima bi se protivniku za duže vreme paralisali biološki procesi u organizmu, tako da naše snage, bez većih gubitaka mogu nad njim da preuzmu kontrolu. Ti fizički mehanizmi obuhvataju akustična, optička i elektromagnetna polja ili njihovu kombinovanu primenu. Predloženi dokument objašnjava posebne prednosti delovanja elektromagnetnim poljem..."

Lasersko oružje

Deluje: mentalno i telesno

Stanje: prototipovi već postoje

Laserski zraci su intenzivan svetlosni snop.

Koriste se kao kratkotrajno zaslepljujuće oružje. Zenica oka se zatvara ili, zavisno od intenziteta zraka, mogu da nastupe opekotine na mrežnjači ili rožnjači. Uređaj se može postaviti i na običnu pušku.

Akustično oružje

Deluje: teža oboljenja, smrt

Stanje: prototipovi već postoje

Akustično oružje se koristi za kontrolu masovnih skupova i postavljanje nevidljivih blokada. Takođe je pogodno za zaštitu objekata, oslobađanjem/talaca, obezbeđenje značajnih ličnosti i osiguranje puteva za prolaz vojnih trupa.

Akustični talasi prodiru kroz kućne zidove.

Akustične barikade: linijskim raspoređivanjem uređaja sprečava se prolaz ljudi. Približavanje "zidu" izaziva slabost i tromost organizma.

Učinak na organizam: slabljenje sluha, vrtoglavica i zujanje u ušima. Usmereni na određene organe, talasi mogu da izazovu otkazivanje funkcija i smrt.

Oružje udarnih talasa

Deluje: tromost sa drugim posledicama, razaranje

Stanje: prototipovi već postoje

Udar se prostire u kružnim talasima, a ' može da se koristi i kombinovano sa gasovima i hemikalijama. Izrađuje se kao modifikovano - ručno oružje ili se postavlja na vozilo. Udarni talas dostiže brzinu od preko 100 kilometara na čas, ali sam projektil, kružni talas, postiže

obrotno kretanje od preko jednog maha (1260 km na čas). Može da probije zidove, a ako^ pogodi čoveka, izaziva trenutnu obamrlost sa kasnijim posledicama.

Stanje: istraživanja se obavljaju u strogoj tajnosti. Prototipovi postoje i u toku su pripreme za testiranje.

Mikrotalasno oružje namenjeno za borbu protiv ljudi omogućava stvaranje nevidljivih i neprobojnih prepreka. Približavanje prepreci dovodi do opekotina, poremećaja moždanih i srčanih tokova, temperature, nesvestice i slabljenja motornih radnji.

Ovo oružje pokriva širok spektar bioloških uticaja. Aktiviranje molekula vode u ćelijama može dovesti do sagorevanja organizma, kao u mikrotalasnoj pećnici.

Kolonizacija mišljenja

Počelo je sa kolonizacijom teritorija - nastavlja se kolonizacijom mozgova. Tesline tada beningne ideje o projektoru misli, takođe su naišle na oduševljenu podršku "velikomučenika" američkih istraživačkih laboratorija. Novi svetski poredak - najverovatnije naučno i tehnološki koncentrisan oko projekata kao što je "Harfa" - danas raspolaže i najmoćnijom tehnologijom za kontrolu uma, čime je, ako se ovome dodaju mogućnosti kontrole vremena i opasnosti genetskih manipulacija - kompletirao sve sile mraka.

Čitava istorija mehanizma kontrole uma i modernog mita o sveopštoj svetskoj zaveri protiv "slabih i nemoćnih" počela je od trenutka kada je Američka centralna informativna agencija (CIA) zasnovala projekat "Pandora". Već tada je osnovni cilj projekta bilo istraživanje uticaja precizno moduliranih mikrotalasnih zračenja na funkcije mozga. Šef tog projekta je tada bio dr Ros Edi (Ross Adey).

Njegova istraživanja na Institutu za ispitivanja mozga, pri Kalifornijskom univerzitetu, pokazivala su da je moguće kontrolisati ljudsko ponašanje i reakcije pomoću elektromagnetske (EM) radijacije. Za ove talase se vezuju svi ek-

sperimenti kontrole mozga, jer modulirane emisije mikrotalasa najefikasnije prolaze kroz koru mozga, inače veoma otporne na EM zračenja niskog nivoa. To praktično znači će EM talasi sa podešenom frekvencijom odlično poslužiti za prenos signala i poruka do mozga, na sličan način kao što su radio signali prilagođeni da prenesu muziku ili govor do radio prijemnika.

U to vreme, cilj tajnog projekta bio je upravo to: da se funkcije mozga žrtve ometaju zvučnim ili govornim porukama, glasovima. Pretpostavljalo se da bi to moglo da dovede žrtvu do ludila, a da niko drugi u okolini nije u stanju da "čuje" poruke. U sledećoj fazi su ispitivani uslovi, potrebni za optimalan prenos podataka. Potvrđeno je da prenos bitno zavisi od frekvencije, amplitude i količine zračenja.

Uticaj na ljudski mozak može se ostvariti mikrotalasima moduliranim da oponašaju frekvencije moždanih talasa. U CIA su ovi talasi dobili ime ELF, pulsirajući, modulirani mikrotalasi ili, jednostavnije, tehnologija za daljinsku kontrolu uma (RMCT).

Dr Edi je utvrdio da polje od 147Mhz, koje na nivou tkiva ima intenzitet od 0,8mw/cm/kv, može da izazove specifičnu reakciju moždanog tkiva. Ove promene su se događale samo kada su ELF mikrotalasi bili modulirani na amplitudu od 6 do 20Hz. Maksimalna stimulacija mozga događala se na 16Hz. Kada je slične eksperimente ponovio i jedan drugi istraživač, K. S. Blekmen, utvrdio je da je mikrotalasna modulacija optimalno delovala na 0,75mW/cm². Edi je proverom dobio iste rezultate, pa je mogao da zaključi da se maksimalan uticaj na mozak ostvaruje parametrima od 450Mhz i 16Hz ELF amplitude. Tako se konačno došlo do otkrića kojim talasnim frekvencijama može da se ostvari maksimalan uticaj na ljudski mozak.

Ako se ovo oružje nalazi u rukama vladinih agencija Amerike ili drugih velikih zemalja, učesnica u razvoju projekta, i ako nije pod apsolutnom kontrolom, mogućnosti manipulacija su takve da prevazilaze i Orvelove

najcrnje slutnje. Agenti ovih službi, kao što su CIA, FBI, MI5 (britanska obaveštajna služba), mogu da postave ELF generator bilo gde na relativno bezbednoj razdaljini od žrtve. Izmena ponašanja zavisila bi od snage generatora, što lako može unapred da se podesi, ili se jednostavno proizvodi onoliko vrsta generatora koliko je potrebno za različite namene: generator za izazivanje hroničnog umora, za poremećaj funkcija nervnog ili imunog sistema, za ubrzano starenje, za stimulaciju rasta ćelija kancera... ili praktično sve što može da dovede do poremećaja ili čak okončanja normalnih životnih funkcija.

Delovanje ELF tehnologijom može da se usmeri i na čitave organizacije ili zemlje koje ne pokazuju "podobno" ponašanje. U preduzećima ili agencijama sistem se razmešta po svim prostorijama, tako da izaziva nepovoljnu radnu atmosferu, slično zgradama lociranim na izvorima štetnih zračenja. I danas se smatra da Rusi, negde iz dubine teritorije, sistematskim emisijama signala koji podsecaju na tupkanje detlića (po čemu je ova pojava i dobila ime "detlić" ili "woodpecker") pokrivaju čitavu zapadnu hemisferu i time izazivaju neprilagođeno ponašanje kod bar trećine najosetljivijeg stanovništva ovog dela sveta. Prema jednom alarmantnom izveštaju Svetske zdravstvene organizacije, do 2020. godine čak četvrtina svetskog stanovništva će oboleti od sličnih simptoma. Ono što niko ne pominje je verovatan uzrok: ELF i druge zločinačke metode delovanja na ljudski organizam.

Sa zemljama se, u principu, a zbog niza ograničenja, uglavnom primenjuju nešto grublji, odnosno prostiji oblici uticaja. ELF i tada može da bude primenjen, delovanjem na ključne institucije ili ličnosti sistema.

"Raša", jedan od najmoćnijih evropskih parapsihologa: "Razgovarao sam sa stručnjacima NATO-a. Ti ljudi ne znaju koliko je opasno to što rade"

Međutim, ako je verovati nekim izvorima, Amerikanci i u ovoj oblasti pokazuju već poslovičnu traljavost. Jedan od stručnjaka za parapsihološke fenomene, sa agencijama u

Beču, Minhenu, Ženevi - poznat kao "Vidoviti Raša" - lično je pratio neke eksperimente američke vlade koji su se odnosili na manipulacije ljudskim ponašanjem. Njegova priča potvrđuje frapantnu bezobzornost u radu sa ljudskim "materijalom".

"Imao sam priliku da razgovaram sa ljudima koji sarađuju u projektima NATO-a za VND (viđenje na daljinu). U jednom od njih učestvuje i general-major Albert Stablbajn. Rekli su mi da i oni koriste slične modele, pa sam ih pitao da li su im poznate i negativne posledice VND-a. Moja saznanja su govorila da se u slučajevima kada se postigne potpuno fizičko razdvajanje, kao u čuvenom "filadelfijskom eksperimentu", to može da traje samo dva-tri minuta. Pitao sam ih da li znaju šta se događa kada se vratite sa takvog putovanja, jer time oštećujete elektromagnetsko polje oko sebe i za kratko vreme gubite pamćenje. Kada sam im rekao kakvu štetu takav proces može da nanese centralnom nervnom sistemu (imate utisak kao da su uključeni svi automobilski alarmi u gradu) i pitao da li znaju kako takvo oštećenje može da se popravi, rekli su mi da ne znaju, a ti ljudi rade za vrhunsku armiju sveta!"

Danas je opšte raširen strah od postojanja tzv. međunarodne zavere. Iza ovih projekata stoje velike sile, počev od predsednika SAD i CIA. Nedavno je objavljena knjiga Džima Šnabela »Viđenje na daljinu« ("Remote Viewers") u kojoj je detaljno opisano ko za koga radi i pod čijom kontrolom. Šnabel tvrdi da se sva istraživanja vezana za izmenjena stanja svesti, pa i VND-a, obavljaju na Monro institutu u Virdziniji. To pomalo plaši i podseća na neke eksperimente CIA sa LSD, pre 40 godina. Međutim, izgleda da se od toga odustalo i da se sada primenjuju drugačije metode.

"Tačno je", kaže Raša, "da postoji način da se sposobnost VND-a izazove i nekim hemijskim sredstvom, ali najbolje pomoćno sredstvo za razvoj ove sposobnosti je zvuk. Oni to rade tako što oba uha stimulišu sa dva

različita izvora muzike i podstiču bineuralnu aktivnost centra za zvuk, što postepeno aktivira i one delove mozga koji se u svakodnevnim situacijama nikada ne koriste. Poznato mi je da je polovina ljudi koji su učestvovali u ovim eksperimentima, a bili su potpuno neobučeni i nepripremljeni, doživela ozbiljne mentalne poremećaje, jer gospoda u vojsci i sličnim tajnim laboratorijama ne znaju ni notornu činjenicu da ovakve »igre, po pravilu, vode ka promenama stanja svesti, nešto slično psihodeličnom iskustvu, ali bez upotrebe hemijskih stimulansa. To se na jednostavan način može proveriti i malim eksperimentom. Ako stavite prst na levu stranu čela, pritisnite vrhom nokta i lagano pomerajte. Kada pronađete pravu tačku, to će, vas naterati da kinete.

Sada povlačite nokat od temena prema čelu kada dođete do mesta gde kosa prestaje da raste, vratite se nazad i na dva-tri santimetra odatle čvrsto pritisnite. Ako ste pronašli pravo mesto, imaćete osećaj kao da ste u ruku primili injekciju sa stimulativnim sredstvom.

To nije tačno ono mesto koje se najčešće naziva "treće oko". Ali ako umete da koristite treće oko, bićete u stanju da savršeno jasno vidite i zatvorenih očiju. To se sa dosta velikim procentom uspeha postiže vežbama vizualizacije. Osnova svih ovih tehnika je da se nauči da se stvari posmatraju na sasvim drugačiji način od onoga kako su nas učili da gledamo oko sebe, pri čemu se koriste i oni delovi mozga koje, takođe, nikada nismo učili da koristimo ili za koje nauka uopšte ne zna čemu služe. Međutim, ozbiljan problem kod tehnika koje zahtevaju prelazak iz jednog u drugo stanje moždane aktivnosti nije kako da u tome uspete, već kako da se odatle bezbedno vratite. Zbog toga su u tajnim vladinim laboratorijama uglavnom prekinuli sa daljim sličnim eksperimentima, ali su zadržali više prirodno nadarenih ljudi, koje čuvaju od pogleda javnosti. Tek sada su počeli da razumevaju šta se događalo tokom

»Filadelfijskog eksperimenta« i šta treba učiniti da se stvari vrate na svoje mesto posle jednog takvog putovanja.

Sva ova istraživanja započela su odmah po završetku Drugog svetskog rata. Rusi i Česi su tada bili vodeća sila u ovim istraživanjima, a jedan od razloga je i činjenica da su slovenski narodi daleko disciplinovaniji. Imam utisak da se danas mnogo više pažnje poklanja razvoju uređaja za daljinsku kontrolu ili ometanje moždanih aktivnosti kod ljudi. Nešto od toga sam doznao i u vašoj knjizi o Tesli, a nesumnjivo je da se Tesla godinama intenzivno interesovao i istraživao prirodu čoveka kao jedne vrste elektronskog sistema kojim teče čitavo bogatstvo bioloških struja. S druge strane, pokazalo se da je ljudski materijal veoma opasno koristiti u eksperimentalne svrhe, a da ne govorimo i o humanom i zakonskom aspektu. Pravih, prirodno obdarenih ljudi veoma je malo. Ja lično to mogu i znam da ljude naučim da ovladaju takvim veštinama, da postignu potpuno fizičko razdvajanje i da praktično dotaknu stvari kada stignu tamo gde su pomislili."

Filadelfijski eksperiment ili: ko je ubio Teslu?

Iz svi ovih priča, istraživanja i nagađanja o Teslinim ostvarenim i neostvarenim projektima decenij ama već izrasta čitava mitologija o nestanku njegovih najvažnijih rukopisa, kao i teorija da je Tesla ubijen, jer je po ukusu američkih vladinih agencija uvek bio naglašeno nekooperativan. S druge strane, Tesla je mnogo puta ukazivao kakve opasnosti kriju neki od njegovih projekata, a prijateljima je govorio o svojim strahovima da njegovi projekti ne dođu u pogrešne ruke.

Tokom 1943. u američkoj mornarici se radilo na super tajnom eksperimentu, koji je i dugo godina kasnije bio poznat samo nekoliko ljudi. I oni koji su u njemu učestvovali nisu znali šta im se dogodilo.

Od kada je Stiven Hoking objavio da je putovanje kroz vreme teorijski moguće, tom

pričom su počeli da se bave naučnici i ufolozi, novinari i autori pisama čitalaca - ili gotovo svi koji govore ili drže olovku u ruci. Grozničavo je započela pretraga kroz stare arhive da se pronađe zlatna žica koja bi dovela do "nepobitnih" dokaza da je novi lav teorijske fizike imao potporu i u svojim velikim prethodnicima. Onima koji su se dosetili da još jednom pregledaju dokumentaciju o legendarnom "Filadelfijskom eksperimentu" složio se i posednji delić mozaika.

Kako za sada, naravno, ne postoji nijedan dokaz putovanja kroz vreme, za ovu svrhu poslužilo je nešto što najviše podseća na dokaz: delo i ime nedodirljivog autoriteta. U slučaju zlosrećnog razarača USS "Eldridž", steklo se i jedno i drugo.

Eksperiment je dobio takvo ime jer se slučaj odigrao u luci američke mornarice u Filadelfiji 1943 godine. Prva ideja bila je da se pokuša sa projektom nevidljivog radara (stvaranje pulsirajućeg magnetnog polja da bi se dobio elektromagnetski zaštitni balon). Eksperiment se, međutim, loše završio. Umesto da brod postane radarski nevidljiv, postao je "optički" nevidljiv, a potom je nestao kroz nešto što se u naučnoj fantastici najčešće opisuje kao vremenski tunel.

Kada su generatori konačno prestali da rade, brod se ponovo pojavio. Nekoliko članova posade otkriveno je kako besciljno luta, nesvesni gde su i šta im se dogodilo. Drugi su ostali, tumarajući po brodu kao da su nevidljivim nitima vezani za njegovu čeličnu strukturu. Kasnije je to objašnjeno činjenicom da ljudi nikada ranije nisu bili izloženi tako **snažnom** Uticaju elektromagnetsko polja.

Za sve koji su gledali film "Filadelfijski eksperiment" 1 i 2, ili čitali knjige Čarlsa Berlica i Vilijama Mura, izjava Al Bieleka, jednog od mornara sa broda, mogla bi da bude* odlučujući tas na vagi.

Prema njegovoj priči, "filadelfijski eksperiment" se zaista dogodio. Ako to iko može da posvedoči, onda bi to trebalo da bude on, jer tvrdi da se nalazio na palubi Eldridža u

vreme kada se eksperiment izvodio! To je svakako više nego ubedljiv razlog da mu se veruje - ukoliko bi, naravno, mogao da pruži bilo kakav ozbiljniji dokaz. Bielek jedino otkriva da zna koji su veliki naučnici učestvovali u eksperimentu i navodi:

Nikola Tesla: Rukovodio je čitavim projektom (šifrovanim pod nazivom "Projekat duga" sve do 1942. godine, kada je namerno počeo da ga ometa i sabotira, a zatim se potpuno povukao, shvativši da će mornarica i ljude na brodu upotrebiti kao zamorčiče. **Nekoliko meseci kasnije, Tesla je pronađen mrtav u svojoj hotelskoj sobi;**

Dr Džon fon Nojman (John Von Neumann): Navodno, Teslin zamenik i čovek zadužen da 1947. obnovi projekat, pošto je od posade iz čuvenog Rouzvel incidenta dobio nekoliko dragocenih informacija. Bielek tvrdi da je tada iz analognog projekat prebačen u digitalni.

Tomas Tounsend Braun (Thomas Townsend Brown): Jedan od najvećih fizičara sveta, poznat po tzv. Bifeld-Braunovom efektu, tendenciji kretanja ka pozitivnom polu u kondenzatorima velikog električnog naboja. Manje je poznat njegov rad na elektrogravitaciji u kome je dokazao da, u laboratorijskim uslovima, mali diskovi gube težinu, pa čak i lete, kada poseduju elektrostatički naboj. Po Bieleku, Braun je bio zadužen za specijalan antenski sistem na Eldridžu. Međutim, doživeo je nervni slom, samo dva meseca pre početka eksperimenta;

Albert Ajnštajn. Tih godina se verovalo da je Ajnštajn odlučio da se potpuno povuče iz naučnog rada. I zaista, iz tog perioda ne postoji nijedan njegov objavljen rad ili bar naučna izjava. Ipak, učestvovao je u projektu u svojstvu naučnog savetnika.

Sledeći rezultate ostvarene u "Projektu duga", od 1963. započeli su radovi na stvaranju vremenskog tunela, koji bi omogućio usmereno kretanje napred i nazad kroz vreme. Bielek tvrdi da su za ovo korišćeni vi-

došnjaci. Njih su povezivali, preko specijalnih stolica, sa kompjuterima vanzemaljskog porekla, koje su obezbedila bića sa Oriona i Sirijusa A, zajedno sa grupom poznatom kao "Leveroni". U poduhvat su, u svojstvu posmatrača, bila uključena i bića sa Antaresa, potpuno identična Zemljanima.

Sa manjim prekidima, eksperiment sa vremenskim tunelom je nastavljen, sada pod imenom "Projekat Montouk", na Long Ajlendu, kod Njujorka, sve do 1983.

Bielek i Preston Nikols, naučnik koji je neposredno bio uključen u realizaciju Montouka, tvrde da je već tada bila potpuno osvojena mogućnost bezgraničnog putovanja u prošlost, ali se u budućnost moglo putovati samo do 2011. godine. Posle ovog perioda putovanja su moguća samo u stanju izmenjene svesti.

Taj podatak pomalo čudi, s obzirom da većina modernih proroka ukazuje na činjenicu da se baš u to doba, 2011 - 2013, očekuju krupne promene - geotektonska pomeranja, dolazak vanzemljana, druga pojava Božijeg sina.

Zanimljivo je da smo u jednom drugom istraživanju takođe došli do 2011, kao granične godine. • Jedno italijansko udruženje koje se godinama bavi projektom izgradnje vremenoplova tvrdi da je za sada putovanje u budućnost moguće samo do - 2011 godine!

Stranica iz broskog dnevnika USS. Eldridge
Ufolozi veruju da za ovo postoji sasvim logično objašnjenje: proroci su zapravo samo preruseni putnici kroz vreme, ali iz drugih svetova. Zbog toga što vrlo malo znamo o fizici kosmosa ili eventualnom postojanju paralelnih univerzuma, "posetioci" su, kažu, prinuđeni da lažu odakle dolaze. Možda bi, zato, bilo preciznije ako se pitamo iz kog vremena, a ne iz kog dela kosmosa dolaze. Na primer, da li oni pripadaju redovnim grupama studenata katedre za "Istoriju Zemlje", koje nas pohode na svojim uobičajenim studijskim putovanjima, da

bi se upoznali sa promenljivim vt^n©nima u kojima su živali njihovi preci?

Konačan dokaz: Sve Teslino nije u Beogradu

U mitologiji o Tesli i priča o Teslinom učešću u "filadelfijskom eksperimentu" je dobila uobičajeno važno mesto, kao i čuveni "kosmički" susreti sa Teslom uz pomoć vidovnjaka, ili o njegovim reinkarnacijama "obznanjenim" u poslednjih nekoliko godina. Jedan od ključnih razloga je i činjenica da verovatno još uvek nije naučno obrađeno više od dve trećine Tesline dokumentacije koju je Kosanović preneo u Beograd, niti je ikada uverljivo dokazano da je Kosanović zaista preuzeo sve što je ostalo posle njegove smrti. Da li je, možda, neko pre njega ili u godinama pre nego što je dokumentacija prenetu u Beograd uspeo da stigne do Tesline ostavštine? Zagovornici ove teze polaze od pretpostavke da se vojnim ekspertima, u jeku ratnih operacija, veoma žurilo da provere da li ima ičeg realnog u Teslinim fantastičnim izjavama o svemoćnom oružju i štiti za protivvazdušnu odbranu.

Nedavno objavljeni delovi strogo poverljivih dosijea FBI o Tesli i dalje održavaju vatru u priči da je neko zaista pretekao Kosanovića. Do sada je "oslobođeno" preko hiljadu stranica zanimljivih dokumenata. Gotovo trećinu čine pisma pojedinaca i institucija u kojima se zahteva uvid u Teslina dokumenta, eventualno u posedu FBI-a. U jednom od niza službenih beleški doveden je u pitanje i datum Tesline smrti.

Agent FBI, u izveštaju direktoru u dokumentu od 12. 1. 1943, kaže:

"Naknadno istraživanje je pokazalo da je Tesla umro osmog januara, a ne u četvrtak, sedmog januara, kao stoje navedeno u teleksu od devetog januara. U noći, osmog januara, Sava Kosanović, G. Klark i Kenet Svizi, posetili su Teslin hotel sa predstavnicom "Shaw Walker co." sa namerom da otvore sef u Teslinoj sobi.

Kosanović je u kasnijem izveštaju Valteru Gorsuču, iz Biroa za čuvanje imovine stranaca, u Njujorku, napisao da je bio u sobi tragajući za Teslinim testamentom. Kosanović i drugi su pretražili sobu u prisustvu tri pomoćnika direktora hotela "Njujorker", kao i predstavnika jugoslovenskog konzulata, čije ime mi još nije poznato. Pošto je sef otvoren, Svizi je uzeo knjigu sa posvetom koju je poslao Tesli za njegov sedamdeset peti rođendan... Kosanović je iz sobe uzeo tri Tesline fotografije, od kojih su dve bile uvećane fotografije iz novina. Prema izjavama direktora hotela i samog Kosanovića ništa drugo nije odneto iz sobe ili sefa. Sef je zatim zatvoren sa novom šifrom koju zna samo Kosanović.

U nedelju popodne, devetog januara, Gorsuč i Ficdžerald iz Biroa za imovinu stranaca, došli su u hotel i zaplenili svu Teslinu imovinu koja se sastojala od sanduka materijala, zapečatili je i preneli u "Manhattan storage and warehouse co", u Njujorku, gde se i sada nalazi. U to vreme, u skladištu se nalazilo još oko trideset sanduka i paketa Tesline imovine, koji se tu čuvaju još od 1934. godine... S obzirom na činjenicu da je Tesla bio naturalizovani državljanin, predstavnik Biroa za imovinu stranaca sumnja da su oni nadležni da preuzmu odgovornost za Teslinu ostavštinu, ali smatra da nijedna druga agencija neće moći da dođe do dokumenata za najmanje dva naredna dana. Posle tog vremena moguće je da će biti imenovana javna institucija koja bi se starala o ostavljenim dokumentima i predmetima. Prema našem saradniku Ficdžerald, u sefu hotela "Guverner Klinton" (!), u Njujorku, nalazi se radni model jednog Teslinog pronalaska. Model je založio Tesla kao garanciju hotelu da će izmiriti dugovanje u visini od 400 dolara. Uprava hotela je voljna da ustupi model svakome ko je spreman da izmiri Teslino dugovanje. Ukoliko neko pokuša da otkupi model, bićete o tome blagovremeno obavešteni..."

Šarlota Mjuzar, sekretarica Save Kosanovića jedan je od ključnih svedoka događaja

neposredno posle Tesline smrti. Za nju se veruje da je poslednja osoba koja je videla Teslu živog. Rano ujutru, 8. januara 1943, od Kosanovića je dobila poziv da odmah dođe u hotelsku sobu Nikole Tesle.

"Kada sam stigla, u sobi sam zatekla Kosanovića, Keneta Svizija, bravara (za koga će kasnije utvrditi da ne zna ko ga je pozvao) i jednu drugu osobu, mislim da je to bio Džordž Klark, ali on nije ostao duže. Saznala sam da su predstavnici policije i razni "vladini činovnici" bili tu ranije... Bravar je ponovo nameštao prekidače za novu kombinaciju koju je napisao i predao Nikoli Kosanoviću. Ova kombinacija mi je data, ubrzo kasnije, na čuvanje i nije bila korišćena do 12. jula 1952. godine, kada je Kosanović ponovo otvorio sef u zgradi, u Beogradu, koja će postati Teslin muzej... Sef je prvi put otvoren kombinacijom koju sam sada predala komitetu preko Save Kosanovića, budući da se pretpostavljalo da sadrži ključeve koji bi bili potrebni za otvaranje raznih drugih kutija, sanduka itd. Međutim, svežanj ključeva nije bio u fioci u koju je odložen 8. januara 1943. Ključevi nisu nađeni nigde u sefu. Nakon pretraživanja, nađeni su u jednom od brojnih sanduka sa dokumentima. Zlatne medalje (Edisonova medalja dodeljena Tesli 1917) takođe nije bilo u odeljku. Medalja je nestala i nikada nije nađena."

Pre nego što je napustio SAD, 25. jula 1945, Kosanović je još jednom želeo da se uveri da je sve u redu sa Teslinom imovinom koja se nalazila u Menhetn skladištu. Isto je učinio i sa Teslinom urnom (sačinjena od oniksa, a kasnije u Beogradu zamenjena loptastom, srebrno-metalnom urnom) u krematorijumu u Fernklifu. Dok je bio u skladištu (prema Šarloti Mjuzar, njegova jedina poseta skladištu), zatražio je da vidi Teslinu imovinu. Radnici u skladištu su mu rekli: "Nekoliko ljudi iz FBI je došlo noću i napravili su mnogo snimaka." Kasnije u Vašingtonu, 1950, Kosanović je od Edgara Huvera, tadašnjeg direktora FBI, tražio objašnjenje za ovaj postupak. Dobio je odgovor da se tako nešto nikada nije dogodilo.

Da ga ja Huver obmanuo, jasno govore kasnije otvorene arhive Agencije. Već deset dana posle Tesline smrti započela je grozničava trka za eventualnim ostacima Tesline dokumentacije, koja će se intenzivno nastaviti čitave naredne decenije.

Između 1945. i 1947. Komanda Vazdušne tehničke službe (ATSC) u Rajt Fildu, u Ohaju, u kojoj su obavljana neka najstrože čuvana ispitivanja, Vojna obaveštajna služba (MI) u Vašingtonu i Biro za imovinu stranaca (OAP) razmenili su nekoliko zanimljivih pisama i telegrama.

21. avgusta 1945. ATSC je i zatražila dozvolu od komande u Vašingtonu da na sedam dana uputi u Vasington Boj sa Ficdžeralda "da obezbedi neka dokumenta za koje strane sile pokazuju interesovanje".

5. septembra 1945. pukovnik Holidej iz ATSC-a pisao je Lojdu Šaulisu iz OAP-a da potvrđuje dogovor sa Ficdžeraldom i moli za fotografije iz Trepovog dosijea, "jer su potrebne u jednom projektu za nacionalnu odbranu", i obećava da će ih vratiti u dogledno vreme.

Prema navodima iz knjige Margaret Čini ("Tesla - čovek van vremena") bio je to poslednji put da OAP ili bilo koja druga savezna agencija SAD priznaje da poseduje Tesline dokumente o "zracima smrti".

Šaulis je odgovorio Holideju 11. septembra 1945: "Materijal koji ste tražili upućen je pukovniku Robertu Houliju iz ATSC-a. Ova dokumenta stavljena su na raspolaganje Vojnim vazdušnim snagama radi određenih eksperimenata; molimo da ih vratite." Nisu nikada vraćena.

Neobično je, međutim, da četiri meseca pošto su fotografije dokumenata poslate u Rajt Fild, Ralf Doti, šef Vojne obaveštajne službe u Vašingtonu, javlja Džejmsu Markamu iz OAP-a da nikada nisu stigle u odredište i zbog "izuzetnog značaja za ovu službu molimo da se pošalju i zahtevamo da nas obavestite ukoliko se bilo koja druga služba bude interesovala za ove materijale".

I OAP je kasnije imao dosta muke da objasni svoju ulogu u vezi sa ovom dokumentacijom. Između 1948. i 1978. na mnoga pitanja OAP je odgovarao na različite načine:

"...Dok je ova služba učestvovala u ispitivanju određenih dokumenata pokojnog dr Tesle, obaveštavamo vas da ovde ništa od tog materijala nije u našoj nadležnosti..."

"...Ovaj biro nikada nije imao mogućnost uvida u bilo šta od svojine Nikole Tesle..."

"...Dok smo mi imali uvid u Teslina dokumenta..."

"...Fotografske kopije određenih dokumenata sačinjene dok smo bili nadležni za njih..." itd.

Laboratoriju u Rajt Fildu kasnije je nasledila Uprava odeljenja za aeronautičke sisteme. Kada su od njih zatraženi Teslini radovi, obavestili su da "s obzirom da u nasleđenoj dokumentaciji nije pronađen nijedan od Teslinih radova, pretpostavljamo da su uništeni u vreme zatvaranja laboratorije".

I mnogo godina kasnije, 1981, jedno pismo Vazduhoplovnih snaga SAD (USAF) iz odeljenja za Strateške i svemirske sisteme, upućeno FBI-u, dokazuje da je i dalje nesmanjeno interesovanje za Tesline projekte:

"Predmet: Dokumenta pronađena posle smrti Nikole Tesle

Prema našem saznanju, FBI je verovatno u posedu više dokumenata pronađenih posle smrti Nikole Tesle, 1943.

Nikola Tesla je bio briljantan elektroinženjer (Teslin transformator, npr.) i pionir u različitim aspektima prenosa električne energije.

Verujemo da jedan deo Teslinih dokumenata sadrži osnovne principe koji bi bili od ogromnog značaja za neka tekuća istraživanja u okviru DoD-a (ime projekta ili institucije koje nismo uspeli da dešifrujemo - prim. aut.).

Veoma bi nam pomoglo da imamo uvid u ta dokumenta.

S obzirom da ne znamo koliki je obim dokumentacije, spremni smo da vam ustupimo istraživača koji bi pomogao da se skрати posao

oko izbora onog dela dokumentacije koji nas posebno zanima. Ukoliko su vam potrebna dopunska objašnjenja, molim da mi se javite na telefon 695-6364 ili 695 7417.

Alen Meklaren

Više puta zatim, a poslednji put, prema do sada raspoloživim delom arhive FBI, 1993. USAF je zahtevao da mu se stave na uvid i drugi različiti delovi Tesline dokumentacije. Za sada, u prepisci ove dve vladine institucije nema naznaka šta je to što je toliko interesovalo stručnjake USAF-a.

Na sreću i zahvaljujući onom čuvenom amandmanu na američki ustav o slobodi informisanja, pre dve godine, 1997, okova tajnosti je oslobođena i jedna posebno zanimljiva arhiva, poznata kao "Agardov izveštaj", iz kojega će mnogo toga sada postati jasnije.

Iz tajne arhive FBI. Pismo kojim se potvrđuje nesmanjeno interesovanje američke vojske za Teslinim projektima

NATO-v dosije "AGARD"

MAGNETO-FLUID-DYNAMICS

Za nas je ovaj izveštaj posebno zanimljiv jer se iz njega nedvosmisleno vidi da je naučni tim NATO-a još pedesete godine, dakle, odmah po osnivanju, kao prioritetan cilj preduzeo potrebne mere da se pomno kontroliše rad svih visokostručnih ustanova u svetu, a posebno u Evropi, gde je većina ovih naučnika sistematski postavljena na ključne pozicije. Njihovi izveštaji trebalo je da pruže što detaljniji uvid u istraživanja koja imaju bilo kakvu potencijalnu vojnu primenu.

S druge strane okeana, prema sada otvorenim arhivama, dve godine ranije, a u okviru Odeljenja za nauku pri USAF (US vazduhoplovne snage), na 16 stranica sačinjen je neobičan dokument, sa neodređenim naslovom "Izveštaj i procena stanja", namenjen samo izabranima. Ukratko, izveštaj sadrži najdragoceniji poklon ufolozima širom sveta, jer predstavlja jasno priznanje da od 1948. - godinu dana od kada je pilot Usafa video

"leteći tanjir" - vojne i obaveštajne službe SAD smatraju da su NLO objektivna činjenica, da su nepoznatog porekla, nedokučivi našim naučnim saznanjima i realna opasnost za nacionalnu bezbednost. Sve što je kasnije sledilo, kao što je "Projekat plava knjiga", trebalo je da posluži za smirivanje javnosti.

Glavni čovek za izradu izveštaja bio je Teodor fon Karman (Theodore von Karman), fizičar i sekretar Naučnog savetodavnog komiteta USAF - a. Kada je Izveštaj predat stručnjacima Pentagona, osnovan je projekat sa ciljem da se započne sa organizovanim prikupljanjem tehničkih podataka širom sveta o svemu što može imati veze sa novim propulzivnim sistemima, drugačijim oblicima iskorišćavanja energije i slično.

Verovatno je u tom periodu Teslin rad postao posebno interesantan - jer od tada započinje intenzivna prepiska vojnih stručnjaka i FBI o Teslinim dokumentima, a kao jedan od rezultata uskoro je realizovan prvi ovozemaljski "leteći tanjir" (OLT), čuveni AVRQ disk sa Teslinim gasnim turbinama.

Šta se zatim događalo? Kopija Izveštaja, pod strogim nadzorom dr Karmana, prosleđena je naučnom timu NATO-a, koji je prionuo na posao. Odmah je osnovano posebno telo, AGARD, Savetodavna grupa za aeronautička istraživanja i razvoj. Otvaranjem arhive obelof danjen je još jedan, politički frapantan podatak. Materijali u rukama bili su toliko "vreli", da NATO, osnovan prevashodno kao preventivni blok pred komunizmom u razvoju, nije prezao da na ovim istraživanjima bezrezervno saraduje sa SSSR-om. Zapadni čovek za prve veze bio je niko drugi do Robert Maksvel, jedan od najmoćnijih britanskih izdavača i vlasnik Pergamon presa. Slede zatim obimna i temeljna istraživanja u kojima nijedan kamen nije ostao na svom mestu, od nacističkih projekata i Teslinih radova do banalnih i poletnih studentskih eseja iz ovog područja. Za početak, kao okvir istraživanja, pod Maksvelovim patronatom štampana je tajna studija "Magnetno-fluidna dinamika" (MFD), koju će pot-

pisati NATO-v AGARD. Autor uvodnika bio je dr Teodor Karman.

Na osnovu kopija tri stranice koje smo jednom britanskom specijalizovanom časopisu, očigledno je, na primer, da verovatno nije propušteno ništa što je iz ove oblasti objavljeno u Sovjetskom Savezu. Prema sadržaju, koji smo ovde prinuđeni da prenesemo iz druge ruke, ipak je jasno da se čitav kompleks MFD-a zasniva na Teslinim prvobitnim idejama. MFD je, uprošćeno rečeno, oblast istraživanja međusobnog dejstva polja koje stvaraju provodljive tečnosti i elektromagnetska polja. Očekivani rezultat je mašina ili uređaj koji bi omogućio da vazduhoplovni aparati savlađuju i kao pokretačku snagu koriste silu gravitacije.

Gotovo sve što je u ovoj oblasti do danas učinjeno duguje projektu NATO-a. U Americi su to ozbiljno shvatili 1959. godine. Od tada AGARD i USAF (koju zastupa AVCO istraživačka laboratorija) žive u skladnom braku. Njihovi prvi zajednički projekti bili su "Tehnika konverzije magnetohidrodinamičke energije" i "Energija dobijena MHD-om uz pomoć nuklearnog goriva". Sve što se oko projekata i danas dešava već je deo legende. Naučnici van ovog kruga izabranih i dalje ne znaju kakvi su rezultati i posledice dosadašnjih istraživanja.

Kontroverzni istraživač USAF - a, Bob Lazar, navodno svojevremeno učesnik u radu u čuvenoj svtpertajnoj vojnoj bazi SAD, poznatoj kao "Zona 51" , u više novinskih intervju je tvrdio da on zna šta se dogodilo. Po njemu, "toplota dobijena u procesu anihilacije antimaterije i materije" - pri čemu je ključno pitanje odakle im antimaterija i kako je čuvaju - "konvertuje se u električnu energiju u gotovo sto-percentno efikasnom termoelektričnom generatoru".

Da bi postigli to što tvrde da jesu, istraživači USAF - a i AGARD - a morali su da prođu pakleno čistilište. Pred njima su se nalazile neke od najvećih nepoznanica savremene nauke: magnetohidro dinamika,

dinamika gasova, fizika plazme, primena i svojstva provodljivih gasova, magnetofluidna priroda kretanja talasa, izmene strukture tečnih metala na subatomsom nivou (što je dovelo i do otkrića crvene žive, koja omogućava stvaranje nuklearnog uređaja veličine teniske lopte), merenje i beleženje pravaca prostiranja energetskih linija u Sunčevom sistemu i univerzumu.

Većina ovih problema verovatno je rešena uspešno, jer dosije AGARD, za one koji su imali prilike da ga pregledaju, predstavlja "novi zavet" moderne nauke.

Tesla nagovestio Ajnštajnov pad

I danas se ostvaruje većina od onih Teslinih ideja koje su u "obično loše obavještenim naučnim krugovima" smatrali neproverenim staračkim iluzijama.

Prošla, 1998. godina donela je nekoliko veoma krupnih naučnih prodora. Kao prvo, snažno je uzdrmana ona čuvena Ajnštajnova energetska formula. Pošto su astronomi otkrili postojanje supernove na čak 18 milijardi svetlosnih godina od nas (ranije se verovalo da je granica nama poznatog univerzuma negde na 12 milijardi svetlosnih godina), nedvosmileno je dokazano da se širenje univerzuma ubrzava. Prema ovom podatku, naučnicima je postalo jasno da gravitacija nema tako veliki uticaj na kosmičke događaje, već da postoji još nešto. Dalje je utvrđeno da ni sama materija i za nju vezana energija takođe nisu ni jedini ni dominantan oblik postojanja. Čak sasvim suprotno. Od ukupne supstance koja čini univerzum u "praznom" prostoru, u vakuumu, nalazi se 80% energije, a samo 20% vidljive i nevidljive materije (tzv. tamne materije).

Tesla je još 1900. godine tvrdio da u vakuumu ne samo postoji ogroman energetski potencijal, već i da takva energija može da se ukroti, što bi praktično bio neiscrpan energetski izvor. Daljim istraživanjima dvadesetih i tridesetih godina Tesla je bio sasvim uveren da je ovaj problem resio, a tragom njegovog rada, već 1939, dr Henri Morej je uspeo da "iz ničega"

i sa skromnom verzijom Teslinog generatora iscedi 1,5 megavata električne snage. Tesla je, međutim, verovao da čak ni takav napor nije neophodan, jer slobodna kosmička energija svakog trena u manjim ili većim količinama zapljuskuje planetu. I kada ne bi bilo moćnog jonosferskog omotača oko planete, koji nas čuva od preobilnih energetske invazije, ta kosmička sila bi nas začas pretvorila u prah i pepeo.

Takva opasnost, možda najveća kojoj smo ikada bili izloženi, dogodila se u leto 1998. godine. Te noći, 27. avgusta, snop x zraka pogodio je Zemlju negde iznad Pacifika. Astrofizičke analize su pokazale da je izvor erupcije u sazvezđu Orla, udaljenom od nas oko 20.000 svetlosnih godina. Da nije zaustavljena u Zemljinom omotaču, a kada bismo znali kako da je "pripitomimo", tolika količina energija bila bi dovoljna da svaka sijalica na ovoj planeti svetli u narednih nekoliko milijardi godina! Ajštajn prošle godine (1998) nije imao sreće. Drugi revolucionarni naučni događaj istovremeno je još jedna ozbiljna havarija na Titaniku nauke. Sada je dovedena u pitanje i njegova tvrdnja da je najveća moguća brzina ona kojom putuje svetlost, jer je eksperimentalno potvrđeno (mada za vrlo kratko vreme) da postoje brzine koje su i četiri puta veće od brzine svetlosti.

I opet se vraćamo toj famoznoj i srećnoj Teslinoj 1900. godini. 7. novembra 1931, na 28. strani časopisa "Literary Digest" u članku pod naslovom "Ne postoji ograničenje brzine svetlosti, tvrdi Tesla", objavljeno je da je još 1900. godine Tesla nepobitno dokazao da su talasi odaslani iz njegovog transformatora obišli Zemlju brzinom od 475.000 kilometara u sekundi! Nešto kasnije, na svoj 79. rođendan, 1935, Tesla je tvrdio da je merenjem ustanovio da su neki kosmički talasi i 50 puta brži od svetlosti. U to vreme, međutim, naučnici još nisu smatrali da je tako nešto dovoljno da uznemiri njihov red i spokoj. Da li su se vremena i običaji promenili? Teško. Naime, oba Teslina otkrića iz 1900. godine direktna su

posledica njegovog verovatno najznačajnijeg eksperimenta, obavljenog 1899. u Kolorado Springsu. Dakle, tačno pre sto godina.

Smrt i vaskrs Nikole Tesle

Prema raspoloživim podacima o početku i kraju Teslinog života, ostao je sporan i prvi i drugi datum. Rođen je u noći između 9. i 10. avgusta. Zvanično umro je 7. januara 1943, ali u izveštaju jednog agenta FBI navodi se da je umro u petak 8. januara. Opelo je održano u utorak, 12. januara, u katedrali Sv. Jovana, u Njujorku, u četiri popodne, odakle su posmrtni ostaci preneti na groblje u Fernklifu, u Ardsleju, gde su kremirani nekoliko dana kasnije. Ono, međutim, što takođe još uvek "visi u vazduhu" je dan kada se Tesla ponovo pojavio među Srbima! Da li nam je Tesla već dosadio i kome je dosadio najviše? Da li je vreme da ga ostavimo na miru i vratimo se svakodnevnim poslovima?

Kada je početkom prošle (1998) godine pisac ovih redova objavio, sada već rasprodato jugoslovensko i slovenačko izdanje, knjigu "Tesla, pronalazač za treći milenijum", u većem delu štampe najčešće je izdvajan jedan od najmanje bitnih delova sadržaja: onaj koji se odnosi na impozantan broj ljudi u svetu koji istrajno nastoje da uspostave kontakt sa Teslinim zvezdanim bićem, kosmičkim Teslom. Među njima je verovatno najpoznatija ona već uveliko čuvena Unarijus akademija u San Diegu iz Amerike, koja je, tvrdeći da neke svoje kosmičke planove već godinama ostvaruje u dogovoru sa Teslom, okupila nekoliko stotina hiljada članova iz čitavog sveta. Do sada su objavili čak 14 tomova razgovora sa Teslom lično!

Taj isečak iz knjige u jednom beogradskom krugu većitih čuvara Teslinog lika i dela dočekan sa velikim olakšanjem. Jedna knjiga, tada još uvek nepročitana, "čuvare" je poštedela uobičajenog napora da se sve o Tesli, a što ne nosi pečat "OO" (Odozgo Odobreno) ugura u red "nepoželjnih" i "nedozvoljenih". Ona se, dakle, tamo sama ugurala. Na sreću, većini čitalaca bilo je jasno da

podsećanje na Unarijus treba čitati kao upozorenje šta se sve sa Teslom danas događa. Niko do tada nije znao, a verovatno ni do ovog časa, da je Unarijus još znatno pre "uknjiženog" prikaza ušao u naš svet, i to na velika, državna vrata. Pismo čiju kopiju sada prvi put objavljujemo potvrđuje da je svojevremeno Unarijus za neke svoje radove dobio podršku i jugoslovenske vlade. Nešto potom je sličnu podršku jedne druge naše institucije - ali ovoga puta za istraživanje i kopiranje Tesline dokumentacije - dobila i japanska sekta Aum Šinrikjo, koja će se nekoliko meseci kasnije "proslaviti" ubacivanjem otrovnog gasa u tokijski metro.

Ruku na srce, nisu se Teslini "neprijatelji" kod nas uvek dočekivali tako spuštenog garda. Kada se i ovde pre nekoliko godina pojavila, u svetu već čuvena, Teslina purpurna ploča - neki američki naučnik je, navodno po Teslinim projektima, uspeo da napravi ovu lekovitu pločicu i patentira je pod istim imenom - čak pet-šest akademika i profesora fakulteta diglo je svoj glas u zaštitu Teslinog imena i objavilo svoje ogorčenje na mestu "dostojnom" jednog Tesle, u čuvenoj "Politikinoj" rubrici "Među nama". Pogrešno bi, ipak,

Pismo-odbrana u "čuvenoj" rubrici "Politike", "Među nama". Prema proceni beogradskih profesora i akademika, Teslin ugled u našoj sredini je na toliko klimavim nogama da može svakog trena da ga obori i jedna ljubičasta, aluminijumska pločica

bilo pomisliti da je nama sasvim svejedno šta će u svetu misliti o Tesli. Naši stalni emisari, na primer, svakim većim Teslinim jubilejom, a i inače, trudiće se da bar na nekoliko dana obiđu sva teslijanska udruženja u svetu, poglavito u Americi, koja broje više od dva člana, i podstaknu žižu Teslinog svetla. Ta praksa je uvedena još od jeseni 1957, kada je Kenet Svizi posetio Jugoslaviju. U znak poštovanja, a na Svizijevo oduševljenje, i još više njegovih pratilaca, povelili su ga, kako svedoči Šarlota Mjuzar, na dugo putovanje širom zemlje. Valja ipak priznati da su za "osvetlj-

avanje" Tesle, a u uslovima opšte neprosvećenosti, za iole ozbiljniji prosvetiteljski poduhvat potrebni daleko veći napori. Tako je anketa među učenicima petog razreda jedne beogradske škole pokazala je da preko 60% učenika uopšte ne zna ko je bio Tesla, a čak 80% nije znalo da odgovori zašto je Tesla slavljen kao jedan od najvećih u istoriji nauke. Jedan od osnovnih razloga verovatno su uveliko zastarele i dosadne nastavne jedinice o njegovom radu, iz kojih se jedino i najlakše pamte večite i idilične priče o njegovom detinjstvu u rodnom Smiljanu.

U srpskim naučnim krugovima, sa časnim izuzecima, pre svega eksperata iz Vinca, zasićenost Teslom možda najbolje ilustruje objašnjenje koje je ovom piscu dao jedan od uglednih profesora Elektrotehničkog fakulteta u Beogradu. On i njegove kolege smatraju da je Teslino naučno delo okončano još u prošlom veku, eksperimentima u Kolorado Springsu.

Was Marconi a fraud?

I was interested in last month's letter from S T Clarke on the subject of who invented the radio. Does anyone know of the United States Supreme Court ruling of 1947? I once read that this ruling was a test case which, it seems, has never been broached widely. The court decreed that it was not Marconi who invented the radio, but a Yugoslavian, Nikolai Tesla. The court decided that Tesla's work was finished before Marconi's, and that he had been the first inventor of radio as we know it. Marconi, though dead, was indirectly accused of plagiarism. The ruling also had little effect on Tesla's life, as he had died four years before in extreme destitution and poverty in a New York slum.

It's a confused and distant story, and I can't be sure that the details are correct. Does any other *Focus*

reader know any more about it?

Jonathan Ryder

Bingley, West Vorks

"Tada je Tesla uredno beležio sve što je radio. Njegov dnevnik iz tog perioda je jedina prava naučna građa koju je za sobom ostavio. Gotovo sve što je kasnije činio mora se uzeti sa ozbiljnim rezervama..." I još jedan karakterističan primer. Nekako baš pred zaključenje ovog rukopisa "Politika" je 5. jula 1999. objavila članak pod naslovom "Dosijeji FBI dostupni javnosti". Vest - stara bar 15 godina - sadrži i pasus od 16 redova o dosijeju Nikole Tesle, a malo dalje i pasus o izvesnom Rejmondu Mičelu, potvrđenom seksualnom manijaku, sa nešto više - 22 reda. Prema "Politici" i tropar!

To je atmosfera koja ostavlja širom otvorena vrata za sve moguće spekulacije o Teslinim "postdnevničkim" radovima. Sa takvom idejom i vrata Tesline arhive u Beogradu i bukvalno su bila otvorena koliko ozbiljnim istraživačima, toliko i svim belosvetskim spekulativcima koji su tamo hteli da zavire. Svako, zapravo, ko poželi da nekom svom projektu obezbedi teslijansko oreol može to da učini bez straha da će ikada biti uhvaćen u laži, jer ako ni posle nekoliko decenija još najmanje četvrtina Tesline građe nije naučno obrađena, kome možete zameriti ako ustvrdi da je baš u tom delu naišao na "epohalnu" Teslinu ideju ili novu »istinu« iz njegove neistražene biografske dokumentacije?

Za Teslino ime često se vezuju bizarne pojave i istraživački pokušaji. Neki od njih su definitivno «zabavni», neki sadrže i delove istine - ali svi zajedno se svode na nekoliko bitnih i ozbiljnih pouka:

-Tesla više ni u školama ne može ostati samo «dečak iz Smiljana»;

-Tesla je projektima i idejama posle »Kolorado Springsa« - o čemu svedoče tragovi Tesline misli danas u svetu - ostavio u nasleđe i materijal kome još dugo naučnici nisu bili dorasli;

- Na njegovim zamislima su zasnovani i zasnovaju se bezbrojni pokušaji naučnika i laika da se ostvare značajni naučni i pronalazački prodori. Uopšteno, danas se ipak nedovoljno zna ko je i koliko uspeo da ostvari Tesline zamisli. Da polje interesovanja laika za Teslu raste direktno srazmerno stalnim praktičnim ostvarenjima ideja koje je Tesla još davno postavio: od televizije i globalnih komunikacija do bežičnog prenosa i neiscrpnih izvora besplatne energije. Tome u prilog govori i bizaran podatak da o Tesli na Internetu postoji preko 70.000 naslova, što je više nego što zauzima nekoliko vodećih holivudskih zvezda zajedno!

Teslinim stazama

Prvi zakon: »Kada naučnik u poodmaklim godinama kaže da je nešto nemoguće, sasvim je sigurno da nije u pravu.«

Drugi zakon: Modernu tehnologiju je nemoguće razlikovati od magije

Zakoni znanja po Arturu Klarku

Radio Armagedon?

Za razliku od većine naučnika upoznatih sa sadržajem projekta "Harfa", norveški istraživač Piter Stabi, sa "Maks Plank" instituta za aeronomiju, tvrdi da su sve priče o ovom projektu značajno preterane. Stabi se poziva na dvadesetogodišnje iskustvo Norvežana sa instalacijom koja je gotovo identična sa onom postavljenoj na Aljasci. Postavljeni transmiteri nešto su snažniji od običnih kratkotalasnih predajnika, ali pošto su precizno i vrlo uskim snopom usmereni ka tački u jonosferskom omotaču, njihova snaga prenosa dostiže preko milijardu vati. "Čak i da su višestruko snažniji", kaže Stabi, "ne bi bilo stvarne opasnosti". Sunce bombarduje spoljarni deo jonosferskog omotača milijarde puta većom energijom nego što bismo mi ikada mogli da učinimo." Stabijevo tumačenje ima mnogo praznina, ali su najvidljivije one stvorene u atmosferskom omotaču Zemlje - nastale bez ikakve pomoći Sunca.

Teslino oružje na Jalti

Susret na Jalti: Čerčil, Ruzvelt, Staljin. Da li se razgovaralo i o Teslinim projektima, biće poznato tek kada se objavi sadržaj projekta "Venona", u posedu američke nacionalne agencije za bezbednost (NSA)

Džek Remsej u članku "Bežična energija" (Electronics Digest, 22. 7. 1960, strane 6, 8), potvrđuje da su Sovjeti zaista eksperimentisali sa Teslinom tehnikom. Oni su, prema Remseju, pokušali da ostvare bežični prenos energije, ali su, na osnovu izveštaja švedskih posmatrača, odustali posle niza neuspeha. Takvi eksperimenti su se neprekidno obavljali i u Americi, posle Tesline smrti.

Po najsmelijim pretpostavkama, priča se da je Teslino super oružje bilo predmet rasprave, pa čak i posebnog sporazuma Čerčila, Ruzvelta i Staljina na Jalti! Tvrdi se da je ovim sporazumom regulisano pitanje zajedničkog rada i međusobne kontrole na ovom projektu i da se detalji dogovora nalaze u još uvek nedostupnom tajnom projektu "Venona".

TeslinaPVO

Za svoj 85. rođendan Tesla je tvrdio novinarima lista New York Sun, 11. 07. 1941, da bi, za dva miliona dolara i u roku od tri meseca, mogao da sagradi **uređaj kojim bi istopio motor aviona hiljadama kilometara daleko.**

Sovjetsko super oružje

"Sunday Times" (17. avgust 1980). Iz pera Roberta Gvajna opisana je čudna polukružna svetlosna pojava viđena u tadašnjem Sovjetskom Savezu iz Avganistana, septembra 1979. godine, a na osnovu svedočenja ratnog kamermana i bivšeg pripadnika SAS-a, Nika Daunija. Sam Dauni je dva puta video pojavu, a kasnije je sreo i jednog Avganistanca kome se to takođe dogodilo nekoliko meseci ranije. Zanimljivo je da je 22. septembra 1979. godine, u približno isto vreme kada je pojavu primetio i Dauni, sa satelita Vela primećena svetlost

"sličnanuklearnoj eksploziji".

Američki časopis "Specula" u dva navrata (aprila i juna 1980. godine) dokazuje da su se ovi testovi više puta ponovili. Tekstovi su zasnovani na izveštajima CIA, sa kojih je skinut embargo.

U tekstu sa naslovom "Sovjeti proizveli oružje na bazi direktne energije", "Aviation Week and Space Technology" (28. juli, 1980, str. 57-60), prikazan je rad Sovjeta na izgradnji akceleratora čestica i posebno uređaj proizveden u Sarišaganu, za koji se tvrdi da je sovjetsko super oružje.

Nikola] Tesla!?

U anketi britanskog magazina "Focus" za izbor najvećeg pronalazača ovog veka, Tesla je zauzeo tek sedmo mesto. Koliko su Teslina dostignuća nepoznata široj javnosti govori i podatak da je u istoj anketi Markoni na osmom mestu - sa Teslinim pronalaskom radija. Nekoliko brojeva ranije, autor ovog teksta je u istom magazinu objavio pismo u kome dokazuje Teslino autorsko pravo, posvedočeno i sudskom presudom 1943. Međutim, u sećanju urednika ankete ostali su samo podaci da je Tesla Srbin, čime i počinje tekst o Tesli, i da se zove Nikola, a ne Nikolaj, kako su prethodno naveli.

Tajni rat zvezda

Filip Klas, u časopisu "Aviation Week and Space Technology" (8. decembar, 1975, str. 12-13), prvi je objavio neke detalje o sovjetskom ometanju američkih satelita. Jednom prilikom je satelit bio blokiran čitava četiri časa. Ovo je teško objasniti upotrebom sadašnje laserske tehnologije, ali se sjajno uklapa u Teslin koncept skalarnog interferometra.

"Proboj" u Dejtonu?

Aprila 1996, u jednoj televizijskoj emisiji, profesor Beogradskog univerziteta i izvanredan poznavalac Teslinih istraživanja, Velimir Abramović, prikazao je gledaocima neobičan komad klirita sa savršeno

načinjenom rupom. U vazduhoplovnoj bazi u Dejtonu - u kojoj je inače nekada Tesla imao svoju laboratoriju - rekli su mu da je proboj izvršen uz pomoću jedne nove vrste oružja, znanog na Teslinoj vakuumskoj cevi.

B-2 na Teslin pogon

Pronicanje u tajne kosmosa je verovatno bio jedan od prvih i najdužih Teslinih snova. Maštao je da jednoga dana uspostavi vezu sa vanzemaljskim civilizacijama. Tačno pre sto godina (1899) tvrdio je da je primio neke "inteligentne" radio poruke iz vanzemaljskog izvora i stalno je ponavljao da "Marsovci statistički postoje". Još 1893. godine napravio je nacrt svemirskog broda na električni pogon. Njegov izum sve do ove decenije niko nije uzimao za ozbiljno. Ali, od 1997. počeo je da leti i prvi avion sa - do sada - delimično ugrađenom Teslinom idejom. Taj avion bio je jedan od najčešćih i najopasnijih bombardera nad našim nebom u toku NATO napada na Jugoslaviju - B-2, vredan koliko i četiri njegove težine u zlatu. To je prvi vazduhoplov koji za pogon ne koristi samo aerodinamički uzgon, već i fenomen elektromagnetne gravitacije. Sistem je izgrađen tako da elektromotori aviona daju energiju za elektrostatički naboj od više miliona volti na napadnoj ivici krila i izduvnika. U određenom trenutku taj sistem drastično povećava pogonsku snagu letilice, ali sa daleko manjom energetsom potrošnjom. Već je uveliko u toku rad sa prototipovima koji bi za uzgon koristili jonosferski električni potencijal, što bi perspektivno trebalo da potpuno zameni klasični pogonski sistem aviona. Bio bi to prvi električni avion, drugačijeg oblika, ali iste "pameti" kao i prvi Teslin kosmički brod.

Nevidljivi brod

Ono što, navodno, nije pošlo za rukom Tesli i Ajnštajnu u "filadelfijskom eksperimentu", uspelo je kompaniji "Vosper Tornikroft iz Sautempton, Engleska. Posle nekoliko godina, oni su priveli kraju dizajn broda na kome je primenjena ista stela tehnologija kao

na poznatom F117A bombarderu - već viđenom u Buđanovcima. Brod će imati i tipično vodeni dodatak: vodenu pumpu sa mehanizmom za raspršivanje koji će oko njega stvarati maglu, potrebnu i radi dodatne zaštite "vrelih" tačaka, kao što su izduvni gasovi motora. Kompjuterske simulacije su pokazale da je novi brod spreman za proizvodnju, jer bi sa potpunim sistemom zaštite izgledao kao mali ribarski brod.

Nebesko oko nad Jugoslavijom

Svih onih ratnih 77 dana sve oči sveta bile su uprte u Jugoslaviju. Ali, jedno hladno i duboko, a nekako zacakljeno, višebojno oko, nije skidalo pogled sa ovog dela sveta. Bogom dano da svoje čelično jato vodi da precizno razaspe vatru nad ovim nesretnim delom Balkana, ovo satelitsko oko je, ironijom sudbine, baš na Srbima oprobavalo još jednu davnašnju Teslinu zamisao.

"Gigantsko oko za pogled na svaki deo sveta." Pod ovim naslovom je list "Albanv Telegram", 25. februara 1933. objavio je Teslin rad kojim bi bila ostvarena mogućnost da svaki čovek, u svakom trenutku, može da posmatra bilo koji deo sveta. Teslin projekat se zasnivao na već poznatom savršenom delu prirode - ljudskom oku.

Teslina munja, veličine 40 metara, do danas je najveća veštački stvorena munja. Malo je poznato da je Tesla ostavio projekte i za izmenu sastava elemenata u atmosferi, tako da sa povećanjem provodljivosti munje i gromovi paraju nebo "kao nad Jugoslavijom"

Teslina ideja je počela da se ostvaruje od 1960. godine, kada su SAD lansirale prvi vojni istraživački satelit "Tiros 1". Od tada je lansirano na stotine sličnih satelita, ali još uvek ne "za svakog čoveka, u svakom trenutku". U stvari, njihova namena je upravo suprotna: da vrlo mali broj ljudi može da posmatra šta i zašto rade svi oni drugi. Već sada sa velikom verovatnoćom može da se tvrdi da neko negde može ili zaista prati svaki vaš korak. Nema nikakve sumnje da će za nekoliko godina ovakvo nadgledanje biti moguće tokom svih 24 časa - i to bez vašeg znanja. Nigde ne-

ćete moći da pobegnute i nigde da se sakrijete.
"Veliki brat" će uvek biti uz vas.

Još uvek je strogo čuvana tajna koliko mogu da budu detaljne slike načinjene sa satelita, mada se priča da sa američkim satelita tipa KH mogu da se uoče predmeti veličine samo nekoliko santimetara. Ovih šest fotografija, fazno povećanih do detalja na slici 6, sačinjenih sa jednog sasvim običnog, komercijalnog satelita, svedoče da vojni sateliti istog tipa sasvim sigurno imaju "bolji vid".

Zašto je Tesla zaboravljen?

"Njujork tajms" iz 1934: "Poslednji dinosaur". Kasnije je, javno, potiskivan u zaborav, u korist "originalnih"

¹ američkih naučnika, kao što je Edison. Tajno, ostao je "dinosaur" do danas

Sve je manje ljudi u svetu, ali i kod nas koji znaju ko je i bio i koliko je značio njegov doprinos nauci. Glavni razlog je možda u činjenici da je Tesla bio očajan biznismen. Edison, koji je bio samo delić Teslinog pronalazačkog genija, ali sjajan poslovni čovek, danas se smatra jednim od najuglednijih američkih naučnika, kao što je i kompanija koju je on osnovao - General Electric. Zbog toga nam se čini da je nužno što češće ponavljati i ono, bar ključno, što je za sobom ostavio Tesla:

- * pronašao je motor za naizmennu struju i transformator (pomislite samo na sve motorne uređaje koji rade u vašoj kući!);
- * pronašao je trofazni elektricitet i doprineo da se naizmennična struja kao osnova elektrosistema distribucije koristi svuda u svetu;
- * njegov transformator visokog napona je omogućio razvoj sistema prenosa i prijema televizijske slike, odnosno slike na monitorima kompjutera. Taj transformator mogao je biti naročito podešen da električno pobuđuje Zemlju;
- * pronašao je radio (odlukom američkog Vrhovnog suda iz 1943. odbijena je Markonijeva patentna prijava i patentno pravo dodeljeno Tesli)...

Zapravo, sve što može da nam padne na

um od svih čuda moderne elektronike, tehnologije, ali i novih naučnih sistema postavljenih u ovom veku, negde, bliže ili dalje, ima u pozadini Teslu. Pogledajte samo nekoliko:

- Sistem daljinskog upravljanja - Aero-mobil - Radar - Bežični prenos znakova i snage - Kontrola atmosferskih prilika - Superprovodljivost - Priroda kosmičkih zraka - Svetski informativni sistem - Ciklotron - Tačkasti elektronski mikroskop - Korišćenje energije atoma - Korišćenje sunčeve i energije iz jonosfere - Prva fotografija X zracima (pre Rentgena) - Tumačenje prirode etra - Sateliti (pre Artura Klarka) - Elektroterapija - Detektor laži - Veštačke obične i kuglaste munje - Frižider - Lajt šou - Aparat za proizvodnju ozona - Podvodni prenos pošte - Korišćenje rotacijske energije zemlje - Laserska tehnologija - Projektori misli - Ozonska kupatila - Električni voz oko ekvatora - Električna puška - Otkrivanje tela u mraku - Automatsko upravljanje sistemima - Roboti - Neonsko osvetljenje - Pisaća mašina pokretana ljudskim glasom - Telefotografija - Džepni oscilator za pomeranje planete - Uređaj za komunikaciju sa drugim svetovima - Sistem svetske štampe, prenosa faksimila, muzike... - Nov i savršeno precizan navigacioni sistem - Jeftini atomski ručni satovi - Zemljina atmosfera kao ogromna sijalica - Jonizovan vazduh kao provodnik - Neprobojni energetski zid ... (Detaljnije informacije o ovim Teslinim idejama možete naći u knjigama "Teslino pro-ročanstvo" Milovana Matica i "Tesla, pronalazač za treći milenijum" Aleksandra Milinkovića. Obe knjige možete naručiti kod izdavača ove knjige.)

Ukratko: bez njegovih pronalazaka danas ne bi bilo ničega što zahteva električnu

Kanadski magazin "Radar", 1955, pisao je o jednoj "kaubojskoj" viziji primene Tesline ideje o "letilicama samo za jednog čoveka" pogonsku energiju, a potom ni izvedenih sistema kao što su satelitski, televizijski i video, radio ili kompjuterska visoka tehnologija, uključujući i Internet.

Tesla je pretekao Artura Klarka

Uveliko je već rašireno uverenje da je idejni tvorac komunikacionih satelita pisac naučne fantastike Artur Klark. Zbog tako velikog dostignuća on je u anketi jednog britanskog časopisa zauzeo čak visoko 15. mesto na listi od 100 najznačajnijih pronalazača ovog veka (Tesla je na sedmom mestu). Razlog je jedan članak tehničke prirode objavljen 1945. godine (prvi komunikacioni satelit lansiran je 1960), u kome je skicirao ideju kako bi sateliti mogli da se koriste za širenje informacija po čitavom svetu. Tesla je dugo vremena bio veoma zaokupljen idejom o prenosu znakova, poruka, slika, pa i energije u bilo koji deo sveta i o tome je ostavio na desetine pisanih tragova, sa jasnim preporukama za dalja istraživanja. Otuda ne samo da je pretekao Klarka, već i one koji bi u skoroj budućnosti trebalo da rese ovaj problem na jeftiniji i efikasniji način - a to je bežični prenos kroz zemlju, zaobilazeći sve one skupe skalamerije koje sve gušće špartaju orbitom Zemlje. "Mi znamo danas", govorio je Tesla, "da se električne vibracije mogu prenositi samo jednom žicom; zašto ne bismo pokušali da se za taj posao poslužimo zemljom... Najpre se moraju pronaći zgodni aparati, kojima se to pitanje ima resiti, i ja sam mu posvetio već veliki deo svoga rada." Delimično je Teslina ideja i ostvarena projektom Vordenklajf tornja, na Long Ajlendu, ali zbog nedostatka novca nikada nije privedena kraju.

Aeromobili

U Teslinim beleškama iz 1909, pre desetak godina, detaljno su razrađeni planovi automobila na reaktivni pogon ili "aeromobil", kako ga je on nazvao. Njegov koncept se zuje tek danas:

1. Britanski automobil na mlazni pogon, "Thrust SSC", koji je 1997. dostigao super-soničnu brzinu od preko 1.200 km na čas.

2. Drugi sledbenik Teslinog koncepta je takođe britanski automobil "Bluebird electric" - ali na električni pogon. Njegov projektant i vozač, Dejvid Kembel, uspeo je, iste, 1997. godine, da postigne rekordnu brzinu od 350 km na čas. Motor ovog automobila je u stanju da snagom od 135 KS razvije 20.000 obrtaja u minutu.

3. Do sada najbolje rešenje električnog komercijalnog automobila je Lotusova "Eliza", sa sportskim srcem, ali još uvek ograničenog radijusa kretanja od oko 200 km za jedno punjenje baterije.

Bespilotne letilice

Bespilotna letilica sa vertikalnim poletanjem CL-327, kanadske proizvodnje, namenjena za izviđanje i markiranje ciljeva u vojne svrhe

Teslin koncept bespilotne letilice:

"Na izvestan nesavršen način moguće je, pomoću današnjih radio-električnih uređaja, odbaciti avion, primorati ga da leti približno jednim određenim pravcem i da izvrši izvesne radnje na daljini od više stotina milja. Mašinom ove vrste može se upravljati na više načina, i ja nimalo ne sumnjam da se ona može pokazati korisna u ratu... Ja sam posvetio godine rada proučavanju te stvari, i pronašao sam sredstva kojima se na lak način mogu postići ova, i još veća čudesa."

Tomahavk: NATO-v koncept bespilotne letilice lansirane sa B-52.

Svemirski putnici

Najskuplji vatromet u istoriji: lansiranje "šatla

Da li biste bili spremni da kartu od

Beograda do Njujorka, u jednom pravcu, platite 300.000 funti? Karta bi koštala tačno toliko ako bi vas prevezio neki avion tipa 747 sa ugrađenom tehnologijom za jednokratnu upotrebu, kao što je danas slučaj sa tehnologijom koja se primenjuje za letove "Spejs šatla". Ovako veliki

troškovi sprečavali su brži razvoj letilica za komercijalne i civilne letove, bar do orbite. I zbog toga je analiza svega do sada istraženog i osvajanje novih i starih rešenja, poput Teslinih, neodložan put ka boljim projektima.

Nasin (NASA) "šatl" bio je prvi korak lji tom pravsu, ali ako prenos pola kilograma materijala do orbite još uvek košta oko 10.000 dolara, a samo lansiranje vredi kao dva boinga 747 - onda to i nije neko rešenje.

Nekoliko vazduhoplovnih kompanija sada radi na letilicama koje bi već za dve-tri godine omogućile putničke letove u orbitu ceni ispod 10.000 dolara po osobi.

NASA razvija projekat X-33 orbitalni "šatl" u saradnji sa Lokidom. Britanci rade na dve varijante. Jedna je "Skvlon", planiran za letove sa komercijalnih aerodroma. Drugi, "Spacebus", svemirski autobus sa 50 putničkih sedišta, projektovala je kompanija iz Bristola. Avion bi do orbitalne granice poneo "autobus" koji bi odatle nastavio samostalan let. Kada na toj granici, 30 km od Zemlje, plavo nebo postane crno, "autobus" će dostići brzinu od 26 maha (deset puta brže od metka), da bi nekoliko minuta kasnije nastavio da bešumno lebdi kružnim kosmickim autoputem. Vrlo brzo posle prvih letova, za putnike će biti obezbeđeni udobni i pokretni orbitalni hoteli.

Sličnim projektom bave se i Nemci. Njihova letilica, model "Senger, predviđena je za letove do nižih putanja orbite. Istovremeno bi bila korišćena i za prekookeanske letove, čime bi put između bilo koje dve tačke na Zemlji mogao da se savlada za manje od 60 minuta.

Taman dovoljno vremena da možemo "da doručujemo u Njujorku, a da večeramo u Beogradu. Ja to neću doživeti, ali ti hoćeš" (Tesla M. Tošiću, tridesetih godina u Njujorku).

Nasini testovi za razvoj rakete za višekratnu upotrebu započeti su 1996, 13 metara visokom raketom "Graham kliper" - i tu su se i završili, na prvom probnom letu.

Raketa, koja veoma podseća na Jezekiljev opis božanskih kočija, za 130 sekundi je uspešno

ostvarila planirani let do visine od 1.300 metara, ali je pri sletanju "zaboravila" da ispruži jednu od četiri noge. NASA je tako "ispružila" 50 miliona dolara. Sa previše trinaestica u projektu, a zaboravili su i "Apolo 13", ishod leta mogla je da predvidi i svaka bolja vračara.

Kinezi ukrotili "Tesline" talase!?"

Vest objavljena pre samo mesec dana od izlaska iz štampe ove knjige (avgust, 1999,) po kojoj su kineski naučnici uspeli da ostvare perpetuum mobile koristeći silu kosmičke gravitacije, mogla bi se označiti kao početak radova na ostvarenju Teslinih teorija o skalarnim talasima i elektromagnetskom potencijalu vakuuma.

Tesla je o njima pisao još 1899. godine, a danas se smatra da je to bio i prvi korak ka razumevanju četvoro, pa i višedimenzionalnih svetova ali i ka jedinstvenoj teoriji polja, koja ni do danas nije zaokružena. Osnovna Teslina teza je da vakuum, po savremenim definicijama nulta tačka gravitacije ili stanje minimalne količine energije, ipak poseduje elektromagnetski potencijal, i to dovoljno veliki da može da izazove stalne promene u vremensko-prostornim odnosima. Ukoliko bi se potvrdilo da je Tesla bio u pravu, to bi nesumnjivo bio najveći prodor ljudskog znanja od vremena kada je čovek prvi put stavio prst na čelo i počeo da misli. U praktičnom smislu, ovladavanje ovim silama moglo bi da donese najmanje dva ključna rešenja: neiscrpan izvor energije i mogućnost neograničenog kretanja kroz prostor i vreme. Kineski stručnjaci tvrde da su uspeli bar u jednoj od ovih mogućnosti. Prema izveštaju australijske revije Nexus (Nexus), Kinezi su stvorili automobil koji kao energetski izvor koristi - kosmičku gravitaciju! Naučnici u odeljenju za proizvodnju mašina i elektronskih aparata u provinciji Henan objavili su vest da su već uspešno testirali revolucionarno motorno vozilo. Njegovu izradu je naručio Istraživački centar za visoku tehnologiju i trgovinu (nevladina kineska or-

ganizacija, kojom rukovodi dr Lei), a autor projekta je dr Liang. U tehničkom opisu automobila stoji sledeće:

"U ovo vozilo nije ugrađen pogonski sistem sa bilo kojim od poznatih vrsta goriva. Nema ni električni generator niti generator na solarnu energiju. Vozilu nije potrebna nijedna vrsta nuklearne, radioaktivne ili magnetne energije. Tokom rada za sobom ne ostavlja ni najmanju količinu tvrdog, tečnog ili gasovitog otpada."

Prototip je prilično "kabastog" izgleda:

dug je gotovo četiri i po metra, širok metar i osamdeset i visok metar i sedamdeset santimetara. Težak je tonu i po. Njegova nosivost je 500 kg i lako postiže brzinu od 220 km/h. I ono što je najzanimljivije, po izjavi njegovih autora, koristi energiju kosmičke gravitacije, što bi značilo da je ostvaren perpetuum mobile ili princip neprekidnog kretanja na osnovu samo jednom date, početne energije. U saopštenju za štampu, povodom zvanične promocije vozila, pisalo je i sledeće:

"Ostvarenje motornog vozila, koje koristi kosmičku gravitacionu energiju, predstavlja događaj koji će revolucionarno uticati na celokupan razvoj čovečanstva. Ovo vozilo je početak nove energetske ere, bez energetske krize i bez zagađivanja čovekove sredine."

Ako se pokaže da je sve to tačno, taj izum bi doveo ljudski rod ili do neslućenih mogućnosti razvoja ili - do novog svetskog rata, jer bi definitivno uništio sve na čemu počiva ekonomska i politička snaga zapadne civilizacije.

Projekat predstavlja ogroman izazov za sve teorije klasične fizike i principe na kojima se temelji istraživanje energetske izvora. Takva otkrića se bez dvoumljenja pričaju s velikim rezervama. Profesor Emilio Del Giudice (Emilio Del Giudice), sa milanskog univerziteta, koji je zajedno sa profesorom Đulijanom Preparatom (Giuliano Preparato) obavio pionirski posao u području tzv. "hladne fuzije", smatra da još treba sačekati do konačnog suda o novom energetske izvoru:

"Ne treba zaboraviti da je u kvantnoj fizici i vakuum relativan pojam. Energija iz vakuuma se dobija kada jedan fizički sistem prelazi u drugi, koji poseduje vakuum sa manjom količinom energije. Energiju iz vakuuma nekog gasa, na primer, dobijamo kada gas pretvorimo u tečnost. Dobijanje energije iz kosmičkog vakuuma bilo bi moguće kada bi se taj vakuum našao u fazi prelaska u nešto drugo. Ako bi neko imao sreće da "uhvati" taj trenutak, to bi značilo da postoji više vakuuma sa različitim energijama, odnosno da ti vakumi pripadaju različitim sistemima."

Kada smo u jednom ranijem razgovoru skrenuli pažnju danas vodećem svetskom astrofizičaru, Stivenu Hokingu, na Teslinu teoriju energije vakuraa, on je odgovorio:

"Nevolja je u tome što se ne može precizno izmeriti energija nekog sistema u tačno određenom deliću vremena. Na osnovu toga znamo da vakuum nije potpuno prazan - jer tada uopšte ne bi imao energiju - već je ispunjen parovima "virtualnih" čestica i antičestica, koje se u jednom trenutku javljaju zajedno, razdvoje se, a onda ponovo sastanu i međusobno se unište (na ovim saznanjima se zasnivaju istraživanja za dobijanje energije "hladnom fuzijom" - prim. autora). Zovemo ih "virtualnim" česticama, jer za razliku od "stvarnih" čestica i antičestica, one se ne mogu posmatrati direktno u akceleratorima, ali njihovo postojanje je potvrđeno u brojnim eksperimentima". Time je Hoking nesumnjivo potvrdio i Teslinu teoriju vakuuma, a ukoliko kineski automobil "masovno" krene autoputevima, Teslinu priču, još jednom, potvrdiće i stvarnost.

Oživljavanje genija

Tesla je još uvek na mnogo načina prisutan u savremenom svetu: postoje crkve koje su mu posvećene, ulice, instituti, škole koje nose njegovo ime, čak i dramska, muzička dela, pa i rok grupa sa njegovim imenom - konačno, i internet je preplavljen podsecanjem na Teslu. Jedino što ne biste nikada

pretpostavili je da je negde među nama, ili među zvezdama - i danas živ, zdrav i veoma zaposlen.

»Iz dana u dan sam se pitao šta je to elektricitet, ali nisam nalazio odgovor... i još uvek sebi postavljam to isto pitanje.

Elektricitet je za mene sve...

Dan kada tačno saznamo **šta je elektricitet** biće najznačajniji datum u istoriji čovečanstva.«

N. Tesla

Tesla se javio...

Šta su pre nekoliko godina, počev od 1973, beležili mikrofoni »Unarijus« akademije, u ekskluzivnoj seriji "intervjua" sa Teslom-ande-lom?

Počev od te davne godine sa daleke planete, središta kosmičke konfederacije Unarijusa, iz grada Parheliona, stizale su poruke do glavnog centra na Zemlji, u El Kajon, u predgrađu San Dijega, koje su do danas ispunile čak 14 tomova knjiga.

Sagovornicima sa Zemlje, autorima knjige, Tesla je prvo opisao, tačnije, vizuelno preneo sliku svoje kuće. Podignuta je u obliku sedmostepene piramide, od materijala koji je podsećao na staklo, sa osnovom od oko 1.500 metara. Svaki sledeći sprat bio je manji za oko 300 metara. Na vrhu zgrade, slično teleskopu, nalazio se uređaj koji je Tesla opisao kao veliki projektor, odnosno odašiljač sa mogućnošću da šalje informacije i slike na 33 različita frekventna područja ili vremensko-prostorne dimenzije.

"Ovde okupljamo ljude iz drugih svetova, na različitom razvojnom nivou, i pomažemo im da ovladaju našim znanjem.

Naravno, učenje se odvija u astralnom stanju svesti, tako da posle povratka na svoju matičnu planetu nisu svesni svog putovanja.

Nedavno je nekoliko naučnika sa Zemlje gotovo istovremeno i nezavisno jedan od drugog objavilo otkriće laserskog zraka. Oni su i sada ovde i rade na razvoju budućih instrumenata. Slično se dogodilo i sa radovima na

otkriću jedinstvene teorije polja (Glašov-Salam-Vajnberg, prim. aut.), a u poslednje vreme, na sasvim suprotnim krajevima Zemlje, naučnici dolaze do istih otkrića u genetskom inženjeringu. Niko od njih ne zna da su sve i zajedno istraživali baš u ovim laboratorijama."

Tesla otkriva autorima i postojanje svetova o kojima nikada nismo slutili:

"Za vrlo kratko vreme, možda dve ili tri godine, teleskop će vam pomoći da upoznate i neke sasvim neobične zvezdane sisteme - duhovne planete, koje se ne mogu videti. To je ono što vi na Zemlji nazivate paralelnim svetovima."

Tesla je očigledno duboko fascinirao svoje sagovornike, jer ga nazivaju "najvećim umom koji je ikada živeo na planeti Zemlji". Danas ne živi ovde, odnosno, još se nije reinkarnirao (mada postoje i drugačije priče) u neko novo ljudsko biće.

Pre tačno 350 godina, prema sopstvenom priznanju u intervjuu, živeo je kao Nikola Kopernik. Možda je to razlog što se Tesla danas, u miru Parheliona, vratio svojoj staroj ljubavi: astronomiji.

Ja, Tesla

Od trenutka kada se neko prvi udosetio«, reinkarnacije Nikole Tesle, ovde, među Srbima, ^{sl} "Tesle" su počele da se rađaju kao pečurke* posle kiše. Neki od njih su doživeli i svoje velike medijske promocije, ali, i pored najbolje volje, ostali smo uskraćni za bilo kakav opipljiv dokaz da nam se doista opet posrećilo. Pre nekoliko godina, Beogradom je dugo kružila priča da se na ovdašnjem Institutu za fiziku nalazi čovek za koga on lično i mnogi drugi tvrde da zaista poseduje neke manire, ali i «delove» pameti Nikole Tesle. Priča je delovala toliko šokantno da sam i među nekim ozbiljnim ljudima sretao one koji su tvrdili da su posetili Institut da bi ga lično upoznali - sa sve «Teslinim tajnim oružjem», koje su, kažu, imali prilike da opipaju i vide na delu. Zatim su me nekoliko meseci uporno pozivali da na jednom tajnom mestu, jedne tajne vojne institucije

prisustvujem direktnom «medijskom» prenosu razgovora sa fizičkim naslednikom, odnosno, duhom Nikole Tesle. Uveravali su me da su nam ti razgovori u onim danima opšte umne i fizičke pometnje, nastale na kapijama bosanskih i hrvatskih ratišta, pomagali da se efikasno odupremo pred već raširenim čeljustima velike aždaje. I mimo lične i profesionalne radoznalosti, izbegavao sam da odem jer su mi unapred i uvek sumnjivi svi tajni razgovori - sa Teslom posebno.

S druge strane, moram da priznam da sam se i lično i "nesporno" uverio da je Nikola Tesla zaista živ i zdrav, i to najmanje u četiri primerka. Do dokaza sam došao zahvaljući iscrpnoj arhivi PTT-a Severne Amerike u čijem se imeniku mogu naći četiri čoveka sa Teslinim imenom i prezimenom.

Ali, ako bi trebalo da izaberem neki od neposrednih iskustava, onda je to onaj trenutak kada mi se jedan od Tesli i lično obratio.

Dakle, «Ja sam Tesla»:

«Za početak ću ti ukratko reći nekoliko novosti o «Tesli», to jest o meni. Pošto se iz ove moje sadašnje reinkarnacije obraćam tebi i tvojim prijateljima, reći ću ti nešto o mom de-tinjstvu da bi stekao uvid u parapsihološke fenomene koje sam proživio od rođenja 12. 9. 1966. pa do danas.

Prvi osećaj koji mi je dao razloga da posumnjam ko sam dogodio mi se 1984. godine. Čitao sam «Teslina neostvarena otkrića» (začudo je i to projekat čiji sam ja autor - prim. aut.). Imao sam tada osamnaest godina i za divno čudo, dok čitam, osećam da sam to ja, da, u stvari, drugi pišu o meni, o mom uspehu, o mojim tajnama, o tome kako sam neke svoje tajne odneo, sa svojom dušom, na onaj svet. Napisao sam toliko knjiga o svom životu, počevši od sazvežđa Plejade, pre osam miliona godina, pa preko današnjeg dana, do tri hiljadite godine. Počeću pisati i o budućnosti iz Teslinog ugla, za period između trećeg i četvrtog milenijuma. Primao sam godinama telepatske, astralne poruke i poruke u vizijama. Sve je to interesantno, naročito za fiziku, i to

još u ovoj situaciji, ali potrebno je ubediti finansijere.

Zanimljiv je moj susret, u noći između petog i šestog aprila 1990. godine, kada sam se u mojoj sobi, astralno, pored mog fizičkog tela, na udaljenosti od dva metra, susreo sa vanzemalcem koji se tu materijalizovao, prešavši iz četvrte u treću dimenziju. Želeo je da mi prenese važnu poruku: «Došao sam da ti otkrijem i zvanično potvrdim ko si. Ti si reinkarnacija Nikole Tesle i u ovom životu imaš sjajne mogućnosti.» Tada sam tek razumeo zašto su mi se još od najranijeg detinjstva događale neke čudne stvari. Posle ovog susreta sa bićem, koje mi se predstavilo kao »stručnjak za otkrivanje reinkarniranih velikih naučnika«, znao sam da su sve moje vizije pre toga, svi moji osećaji i doživljaji, bili na neki način programirani na vanzemaljskoj reinkarnacijskoj ravni. Mnogo je ljudi koji su mi govorili da je moj lik i fizički verna kopija Teslinog lika.

Još je, međutim, prerano da govorim više o svojim radovima, novim projektima. Sačekaću još neko vreme, a tada više neće ni biti potrebno da dokazujem ko sam.»

Ekskluzivno samo za naše čitaoce

RASA

Legenda evropske parapsihološke scene - jedine alternativne discipline koja je ušla i u udžbenike psihologije - i jedini parapsiholog u Evropi koji ima državne dozvole za rad, austrijsku i nemačku. Samo zahvaljujući našim zajedničkim višegodišnjim istraživanjima telepatiskih i drugih vančulnih sposobnosti, Raša će od sada jedan deo svog slobodnog vremena posvećivati samo za pomoć našim čitaocima.

Raša je čovek koji je uspeo da prodre u

parapsihološke laboratorije NATO-a, u duše vladara iz senke, u moć i nemoć evropskog plemstva, naftnih magnata i običnih ljudi.

Čovek koji je "progledao" od svoje druge godine i koji i danas vidi sve i pomaže svima. Pomogao je hiljadama ljudi kojima je život postao "tesan", jer nisu pronašli svoje pravo mesto, prave prijatelje, svoju istinsku sudbinu. Bez ustručavanja, s punim poverenjem, poverite mu svoje probleme.

Javite mu se odmah i pozovite se na nas:

Telefon za naše čitaoce:
9943/1495 8894

157